

Решение на Комитета със задължителен характер (член 65)

**Решение 01/2020 относно спора, възникнал във връзка с
проекта за решение на ирландския надзорен орган
относно Twitter International Company съгласно член 65,
параграф 1, буква а) от ОРЗД**

Прието на 9 ноември 2020 г.

Съдържание

1	Обобщение на спора	6
2	Условия за приемане на решение със задължителен характер.....	9
2.1	Възражение(я), изразено(и) от ЗНО във връзка с проект за решение	9
2.2	ВНО не приема относимите и обосновани възражения на проекта за решение или счита, че възраженията не са относими или обосновани	10
2.3	Заключение	10
3	Правото на добра администрация.....	11
4	По отношение на определянето на администратора на данни и обработващия лични данни и компетентността на ВНО	11
4.1	Анализ от ВНО в проекта за решение	11
4.2	Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО.....	12
4.3	Позиция на ВНО относно възраженията	14
4.4	Анализ на ЕКЗД	15
4.4.1	Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани	16
4.4.2	Заключение	20
5	По отношение на нарушенията на ОРЗД, установени от ВНО	21
5.1	По отношение на констатациите за нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД	21
5.1.1	Анализ от ВНО в проекта за решение	21
5.1.2	Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО.....	22
5.1.3	Позиция на ВНО относно възраженията	23
5.1.4	Анализ на ЕКЗД	23
5.2	По отношение на констатациите за нарушение на член 33, параграф 5 от ОРЗД	24
5.2.1	Анализ от ВНО в проекта за решение	24
5.2.2	Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО.....	25
5.2.3	Позиция на ВНО относно възраженията	25
5.2.4	Анализ на ЕКЗД	26
6	По отношение на потенциални последващи (или алтернативни) нарушения на ОРЗД, определени от ЗНО.....	26
6.1	Анализ от ВНО в проекта за решение	26
6.2	Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО.....	27
6.2.1	Нарушение на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД относно принципа на цялостност и поверителност.....	27
6.2.2	Нарушение на член 5, параграф 2 от ОРЗД относно принципа на отчетност.....	27
6.2.3	Нарушение на член 24 от ОРЗД относно отговорността на администратора	27

6.2.4	Нарушение на член 28 от ОРЗД относно връзката с обработващите лични данни	28
6.2.5	Нарушение на член 32 от ОРЗД относно сигурността на обработването	28
6.2.6	Нарушение на член 33, параграф 3 от ОРЗД относно съдържанието на уведомлението за нарушение на сигурността на лични данни относно сигурността на обработването	29
6.2.7	Нарушение на член 34 от ОРЗД относно съобщаването на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни	29
6.3	Позиция на ВНО относно възраженията	29
6.4	Анализ на ЕКЗД	30
6.4.1	Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани	30
6.4.2	Оценка на приложимостта на значимия(-те) въпрос(-и), повдигнат(-и) в относимите и обосновани възражения, и заключение	37
7	По отношение на корективните мерки, определени от ВНО — по-специално отправянето на официално предупреждение	38
7.1	Анализ от ВНО в проекта за решение	38
7.2	Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО	39
7.3	Позиция на ВНО относно възраженията	40
7.4	Анализ на ЕКЗД	40
7.4.1	Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани	40
7.4.2	Заключение	41
8	По отношение на корективните мерки — по-специално изчисляването на административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“	41
8.1	Анализ от ВНО в проекта за решение	41
8.2	Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО	45
8.3	Позиция на ВНО относно възраженията	47
8.4	Анализ на ЕКЗД	48
8.4.1	Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани	48
8.4.2	Оценка на приложимостта на значимия(-те) въпрос(-и), повдигнат(-и) в относимите и обосновани възражения	50
8.4.3	Заключение	54
9	Решение със задължителен характер	54
10	Заключителни бележки	56

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 63 и член 65, параграф 1, буква а) от Регламент 2016/679/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (наричан по-нататък „ОРЗД“)¹,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-конкретно приложение XI и протокол 37 към него, изменени с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 154/2018 от 6 юли 2018 г.²,

като взе предвид членове 11 и 22 от своя Правилник за дейността³,

като има предвид, че:

(1) Главната роля на Европейския комитет по защита на данните (наричан по-нататък „ЕКЗД“ или „Комитет“) е да гарантира съгласуваното прилагане на ОРЗД в ЕИП. За тази цел, от член 60 от ОРЗД следва, че водещият надзорен орган (наричан по-нататък „ВНО“) трябва да си сътрудничи с другите засегнати надзорни органи (наричани по-нататък „ЗНО“) в опит за постигане на консенсус във връзка с задължението на ВНО и ЗНО да обменят цялата необходима информация помежду си, а ВНО да уведомява без забавяне останалите засегнати надзорни органи. ВНО трябва своевременно да представя проект за решение на другите ЗНО за изразяване на тяхното становище и надлежно да взема под внимание техните гледни точки.

(2) Когато някои от ЗНО изразят обосновано и относимо възражение („ООВ“) относно проекта за решение в съответствие с член 4, параграф 24 и член 60, параграф 4 от ОРЗД, а ВНО не възнамерява да предприеме действия по ООВ или счита, че възражението не е обосновано и относимо, ВНО трябва да поиска съдействие по този въпрос чрез механизма за съгласуваност, посочен в член 63 от ОРЗД.

(3) Съгласно член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, ЕКЗД издава решение със задължителен характер по всички въпроси, които са предмет на ООВ, и по-специално, когато има нарушение на ОРЗД.

(4) Решението със задължителен характер на ЕКЗД се приема с две трети мнозинство на членовете на ЕКЗД съгласно член 65, параграф 2 от ОРЗД във връзка с член 11, параграф 4 от Правилника за дейността на Европейския комитет по защита на данните в рамките на един месец, след като председателят и компетентният надзорен орган са решили, че досието е пълно. Срокът може да бъде удължен с още един месец предвид сложността на въпроса, като това става по решение на председателя, по негова собствена инициатива или по искане на най-малко една трета от членовете на ЕКЗД.

---

¹ ОВ L 119, 4.5.2016 г, стр. 1.

² Позоваванията на „държави членки“ в настоящия документ следва да се разбират като позовавания на „държавите членки на ЕИП“. Позоваванията на „ЕС“ следва да се разбират, където е целесъобразно, като позовавания на „ЕИП“.

³ Правилник за дейността на ЕКЗД, приет на 25 май 2018 г., последно изменен и приет на 8 октомври 2020 г.

(5) В съответствие с член 65, параграф 3 от ОРЗД, ако въпреки удължаването ЕКЗД не успее да вземе решение в рамките на срока, той го прави в рамките на две седмици след изтичане на удължаването с обикновено мнозинство от членовете си.

1 ОБОБЩЕНИЕ НА СПОРА

1. Настоящият документ съдържа решение със задължителен характер, прието от ЕКЗД, в съответствие с член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД. Решението се отнася до спора, възникнал вследствие на проект за решение (наричан по-нататък „**проект за решение**“), издаден от ирландския надзорен орган („Комисия за защита на данните“, наричана по-нататък „**ирландски надзорен орган**“, наричан също в настоящия контекст „**ВНО**“), и последващите възражения, изразени от редица ЗНО („Österreichische Datenschutzbehörde“, наричан по-нататък „**австрийски надзорен орган**“; „Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit“⁴, наричан по-нататък „**германски надзорен орган**“; „Datatilsynet“, наричан по-нататък „**датски надзорен орган**“; „Agencia Española de Protección de Datos“, наричан по-нататък „**испански надзорен орган**“; „Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés“, наричан по-нататък „**френски надзорен орган**“; „Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság“, наричан по-нататък „**унгарски надзорен орган**“; „Garante per la protezione dei dati personali“, наричан по-нататък „**италиански надзорен орган**“; „Autoriteit Persoonsgegevens“, наричан по-нататък „**нидерландски надзорен орган**“). Разглежданият проект за решение се отнася до „проверка по собствена инициатива“, стартирана от ирландския надзорен орган вследствие на **уведомление за нарушение на сигурността на личните данни** на 8 януари 2019 г. („**Нарушението**“) от страна на Twitter International Company – дружество, с основно място на управление в Дъблин, Ирландия (наричано по-нататък „**ТИС**“)⁵.
2. Нарушението на сигурността на данните е възникнало поради **техническа грешка в дизайна на Twitter**, поради което, ако потребител от устройство с Android промени електронния адрес, свързан с неговия профил в Twitter, защитените съобщения стават незащитени и поради това – достъпни за по-широка аудитория (а не само последователите на потребителя), без знанието на потребителя⁶. Грешката беше установена на 26 декември 2018 г. от външен изпълнител, управляващ „програмата за откриване на технически грешки“ на дружеството, която представлява програма, чрез която всеки може да докладва за техническа грешка⁷.
3. По време на своето разследване Twitter открило допълнителни действия на потребителите, които също биха довели до същия нежелан резултат. Техническата грешка в кода беше **проследена до промяна в кода, направена на 4 ноември 2014 г.**⁸.
4. ТИС информира ирландския надзорен орган, че доколкото може да определи, между 5 септември 2017 г. и 11 януари 2019 г. от тази техническа грешка **са засегнати 88 726 потребители в ЕС и ЕИП**. От Twitter потвърдили, че определят датата на техническата грешка – 4 ноември 2014 г., но и че могат само да установят кои потребители са засегнати от 5 септември 2017 г.

---

⁴ Възражението от надзорния орган в Хамбург е подадено, представлявайки също и „Der Landesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit Baden-Württemberg“, „Berliner Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit“, „Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Mecklenburg-Vorpommern“, „Die Landesbeauftragte für den Datenschutz Niedersachsen“. Възражението е било координирано и с други надзорни органи в Германия.

⁵ Проект за решение, точки 1.1—1.2.

⁶ Проект за решение, точка 1.9.

⁷ Проект за решение, точки 2.7 и 4.7.

⁸ Проект за решение, точка 2.10.

поради политиката на задържане, приложима към регистрите.⁹ В резултат на това от ТИС признават възможността повече потребители да са били засегнати от това нарушение¹⁰.

5. Решението на ирландския надзорен орган да стартира проверката беше взето предвид обстоятелства, въз основа на които в своя формуляр за уведомяване относно нарушението ТИС е определило **потенциалното въздействие върху засегнатите лица като „значително“**¹¹.
6. В своя проект за решение ирландският надзорен орган заяви, че одобрява факта, че той е ВНО по смисъла на ОРЗД по отношение на ТИС в качеството му на администратор на данни във връзка с трансграничното обработване на лични данни, което беше предмет на нарушението¹².
7. Следната обобщена таблица съдържа последователността на събитията, въз основа на които въпроса е отнесен за разглеждане чрез механизма за съгласуваност:

26.12.2018 г.	Twitter, Inc. — дружество, учредено в САЩ, получава доклад за техническа грешка чрез своята програма за откриване на технически грешки. Докладът е изпратен от изпълнител — трета страна, който управлява програмата за откриване на технически грешки (изпълнител 1), до изпълнител — трета страна, назначен от Twitter, Inc., за търсене и оценяване на технически грешки (изпълнител 2).
29.12.2018 г.	Изпълнител 2 споделя резултата с Twitter, Inc. посредством съобщение чрез JIRA.
02.1.2019 г.	Екипът по информационната сигурност на Twitter, Inc. преглежда съобщението от JIRA и решава, че това не е проблем със сигурността, а че може да е проблем със защитата на данните.
02.1.2019 г.	Правният отдел на Twitter, Inc. е уведомен.
03.1.2019 г.	Правният отдел на Twitter, Inc. решава, че въпросът следва да се третира като инцидентен.
04.1.2019 г.	Twitter, Inc. задейства процедурата за реагиране при инциденти , но поради грешка в прилагането на вътрешната процедура длъжностно лице по защита на данните (ДЛЗД) на глобално ниво не е добавено като „наблюдател“ за съобщението. Следователно то не е уведомено.
07.1.2019 г.	ДЛЗД на глобално ниво е уведомено за Нарушението на сигурността на данните по време на заседание.
08.1.2019 г.	ТИС уведомява за Нарушението ирландския надзорен орган, като използва неговия формуляр за уведомяване за трансгранични нарушения.

⁹ Проект за решение, точка 2.10.

¹⁰ Проект за решение, точки 1.10, 2.10., 14,2 и 14.3.

¹¹ Проект за решение, точка 2.8.

¹² Ирландският надзорен орган потвърди, че оценката му в тази връзка е извършена въз основа както на увереността му, че 1) ТИС, в качеството си доставчик на услугата на Twitter в ЕС/ЕИП, е съответният администратор на данни, така и на това, 2) че основното място на управление на ТИС в ЕС се намира в Дъблин, Ирландия, където ТИС взема решения относно целите и средствата за обработване на личните данни на потребителите на Twitter в ЕС/ЕИП, съгласно член 4, параграф 16 от ОРЗД. Проект за решение, точки 2.2—2.3.

22.1.2019 г.	Обхватът и правното основание за проверката са определени в уведомлението за стартиране на проверка, изпратено до ТИС на 22 януари 2019 г. Ирландският надзорен орган стартира проверката и изисква информация от ТИС.
28.5.2019 г. — 21.10.2019 г.	Етап от изготвянето на доклада от проверката: <ul style="list-style-type: none">) ирландският надзорен орган изготвя проект на доклад от проверката и го изпраща на ТИС, за да може ТИС да предостави информация във връзка с проекта на доклад от проверката;) ТИС предоставя своята информация във връзка с проекта на доклад от проверката;) ирландският надзорен орган изисква пояснения във връзка с предоставената от ТИС информация;) ирландският надзорен орган издава своя окончателен доклад от проверката.
21.10.2019 г.	Ирландският надзорен орган стартира етапа за вземане на решение.
11 и 28.11.2019 г.	Ирландският надзорен орган води кореспонденция с ТИС и приканва ТИС да предостави допълнителна информация.
2.12.2019 г.	ТИС предоставя допълнителна информация на ирландския надзорен орган в отговор на съобщенията на органа от 11 и 28 ноември 2019 г.
14.3.2020 г.	Ирландският надзорен орган издава предварителен проект за решение (наричан по-нататък „ предварителен проект за решение “) за ТИС, в който стига до заключението, че ТИС е нарушило член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД; поради което възнамерява да отправи официално предупреждение в съответствие с член 52, параграф 2 от ОРЗД и да наложи административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в съответствие с член 58, параграф 2, буква и) и член 83, параграф 2 от ОРЗД.
27.4.2020 г.	ТИС предоставя на ирландския надзорен орган информация относно предварителния проект за решение.
27.4.2020 г. — 22.5.2020 г.	Ирландският надзорен орган взема под внимание информацията на ТИС във връзка с предварителния проект за решение и изготвя своя проект за решение за представяне на ЗНО в съответствие с член 60 от ОРЗД.
22.5.2020 г. — 20.6.2020 г.	Ирландският надзорен орган споделя своя проект за решение със ЗНО в съответствие с член 60, параграф 3 от ОРЗД. Няколко ЗНО (австрийският, германският (представяван от хамбургския надзорен орган в Германия), датският, испанският, френският, унгарският, италианският и нидерландският надзорен орган) повдигат възражения в съответствие с член 60, параграф 4 от ОРЗД.
15.7.2020 г.	Ирландският надзорен орган издава комбиниран меморандум, в който са изложени неговите отговори на тези възражения, като го споделя със ЗНО (наричан по-нататък „ комбиниран меморандум “). Ирландският надзорен орган изисква от съответните ЗНО да потвърдят дали, след като са взели под внимание позицията на ирландския надзорен орган във връзка с възраженията, изложени в комбинирания меморандум, ЗНО възнамеряват да поддържат своите възражения.

27 и 28.7.2020 г.	Във връзка с представените от ирландския надзорен орган аргументи в комбинирания меморандум, датският надзорен орган уведомява ирландския, че не поддържа своето възражение, а испанският надзорен орган уведомява ирландския, че частично оттегля своето възражение. Останалите ЗНО (т.е. австрийският, германският, испанският, френският, унгарският, италианският и нидерландският) потвърждават на ирландския надзорен орган, че поддържат оставащите им възражения.
19.8.2020 г.	Ирландският надзорен орган отнася въпроса до ЕКЗД в съответствие с член 60, параграф 4 от ОРЗД, с което стартира процедурата за разрешаване на спорове по член 65, параграф 1, буква а).

8. Ирландският надзорен орган задейства процедурата за разрешаване на спорове в информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) на 19 август 2020 г. След като този въпрос беше представен от ВНО пред ЕКЗД в съответствие с член 60, параграф 4 от ОРЗД, Секретариатът на ЕКЗД оцени пълнотата на досието от името на председателя в съответствие с член 11, параграф 2 от Правилника за дейността на ЕКЗД. Секретариатът на ЕКЗД се свърза с ирландския надзорен орган за пръв път на 20 август 2020 г. с искане за допълнителни документи и информация, която да бъде представена в ИСВП, и с искането да се потвърди пълнотата на досието. Ирландският надзорен орган предоставя документите и информацията, и потвърждава пълнотата на досието на 21 август 2020 г. Въпрос от особено голямо значение, който Секретариатът на ЕКЗД разглежда, беше правото на изслушване, което се изисква съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права. На 4 септември 2020 г. Секретариатът се свърза с ирландския надзорен орган с допълнителни въпроси, за да потвърди дали на ТИС е предоставена възможността да упражнява своето право на изслушване във връзка с всички документи, представени на Комитета за вземане на своето решение. На 8 септември 2020 г. ирландският надзорен орган потвърди, че това е така и предостави документи за доказателство¹³.
9. На 8 декември 2020 г. беше взето решението относно пълнотата на досието, като то беше изпратено от Секретариата на ЕКЗД до всички членове на ЕКЗД.
10. Председателят реши в съответствие с член 65, параграф 3 от ОРЗД във връзка с член 11, параграф 4 от Правилника за дейността на ЕКЗД, да удължи едномесечния срок за приемане с един допълнителен месец поради сложността на въпроса.

2 УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ НА РЕШЕНИЕ СЪС ЗАДЪЛЖИТЕЛЕН ХАРАКТЕР

11. Общите условия за приемане на решение със задължителен характер от Комитета са изложени в член 60, параграф 4 и член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД¹⁴.

2.1 Възражение(я), изразено(и) от ЗНО във връзка с проект за решение

¹³ Сред изпратените от ирландския надзорен орган документи имаше електронни съобщения от ДЛЗД на глобално ниво за потвърждение на получаването на съответните документи.

¹⁴ В съответствие с член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД Комитетът издава решение със задължителен характер, когато надзорен орган е повдигнал относимо и обосновано възражение на проект за решение на ВНО или ВНО е отхвърлил такова възражение като неотнормисимо или необосновано.

12. ЕКЗД отбелязва, че ЗНО са повдигнали възражения относно проекта за решение чрез системата за информация и комуникация, посочена в член 17 от Правилника за дейността на ЕКЗД, а именно - Информационната система за вътрешния пазар. Възраженията бяха повдигнати съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД.

13. От ЗНО бяха повдигнати възражения във връзка със следните въпроси:

-) компетентността на ВНО;
-) определянето на ролите съответно на TIC и Twitter, Inc.;
-) нарушенията на ОРЗД, определени от ВНО;
-) наличието на възможни допълнителни (или алтернативни) нарушения на ОРЗД;
-) липсата на официално предупреждение;
-) изчислението на предложената глоба.

14. Всяко от тези възражения беше представено в срока, предвиден в член 60, параграф 4 от ОРЗД.

2.2 ВНО не приема относимите и обосновани възражения на проекта за решение или счита, че възраженията не са относими или обосновани

15. На 15 юли 2020 г. ирландският надзорен орган предостави на ЗНО подробен анализ на възраженията, повдигнати от ЗНО в комбинирания меморандум, в който в съответствие с член 4, параграф 23 от ОРЗД, поясни, дали счита възраженията за „относими и обосновани“ и дали решава да приеме някои от тях¹⁵.

16. Ирландският надзорен орган е сметнал, че единствено възраженията, повдигнати от ЗНО във връзка с изчисляването на глобата, отговарят на прага, предвиден в член 4, параграф 24 от ОРЗД, доколкото те са свързани със съответствието с ОРЗД на предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни и доколкото в тях се определят рисковете във връзка с основните права и свободи на субектите на данни¹⁶. Ирландският надзорен орган обаче стигна до заключението, че не би приел възраженията по причините, изложени в комбинирания меморандум по-долу.

17. Ирландският надзорен орган счете, че останалите възражения, изразени от ЗНО, не са „относими и обосновани“ по смисъла на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

2.3 Заключение

18. Разглежданият случай отговаря на всички елементи, изброени в член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, тъй като няколко ЗНО са повдигнали възражения по проект за решение на ВНО в срока, предвиден в член 60, параграф 4 от ОРЗД, а ВНО не е приел възраженията или ги е отхвърлил като неотнесими, или необосновани.

---

¹⁵ Целта на документа, както е заявена от ирландския надзорен орган, беше да се улесни по-нататъшното сътрудничество със ЗНО във връзка с проекта за решение и да се спази изискването в член 60, параграф 1 от ОРЗД ВНО да сътрудничи с останалите ЗНО в стремеж към постигането на консенсус.

¹⁶ Комбиниран меморандум, точка 5.59.

19. Следователно, ЕКЗД има компетентността да приеме решение със задължителен характер, което се отнася до всички въпроси, предмет на относимото(-ите) и обосновано(-и) възражение(-я), по-специално, до това дали има нарушение на ОРЗД¹⁷.
20. Всички резултати от това решение не накърняват оценка или решение със задължителен характер, направени по други случаи пред ЕКЗД, включително със същите страни, в зависимост от последващи и/или нови констатации.

3 ПРАВОТО НА ДОБРА АДМИНИСТРАЦИЯ

21. ЕКЗД се подчинява на член 4 от Хартата на ЕС на основните права, и по-специално на член 41 (право на добра администрация). Това е отразено и в член 11, параграф 1 от Правилника за дейността на ЕКЗД¹⁸.
22. Решението на ЕКЗД „е обосновано, адресирано е до водещия надзорен орган и всички засегнати надзорни органи и е със задължителен характер за тях“ (член 65, параграф 2 от ОРЗД). То не е пряко насочено към трета страна. Като предпазна мярка за предотвратяване на възможността ТИС да бъде засегнато от решението на ЕКЗД, ЕКЗД оцени, че е могло на ТИС се даде възможност да упражни своето право на изслушване във връзка с процедурата, ръководена от ВНО, и по-специално всички документи, получени в рамките на тази процедура и използвани от ЕКЗД за вземане на своето решение са били предварително споделени с ТИС, и ако мнението на ТИС във връзка с тях е било изслушано.
23. Като се има предвид, че ТИС вече е било изслушано от ирландския надзорен орган във връзка с цялата информация, получена от ЕКЗД и използвана за вземане на решението му¹⁹, а ВНО е споделил с ЕКЗД писмените наблюдения на ТИС в съответствие с член 11, параграф 2 от Правилника за дейността на ЕКЗД²⁰, във връзка с въпросите, повдигнати в този конкретен проект за решение, ЕКЗД одобрява факта, че е спазен член 41 от Хартата на основните права на ЕС.

4 ПО ОТНОШЕНИЕ НА ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА АДМИНИСТРАТОРА НА ДАННИ И ОБРАБОТВАЩИЯ ЛИЧНИ ДАННИ И КОМПЕТЕНТНОСТТА НА ВНО

4.1 Анализ от ВНО в проекта за решение

24. Проектът за решение гласи, че „[п]ри стартиране на Проверката назначеният разследващ в рамките на [ирландския надзорен орган] [...] се увери, че ТИС е администраторът на данни по

---

¹⁷ Член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД. Някои ЗНО отправиха коментари, които по същество нямаха характер на възражения поради тази причина не бяха взети под внимание от ЕКЗД.

¹⁸ Правилник за дейността на ЕКЗД, приет на 25 май 2018 г., последно изменен и приет на 8 октомври 2020 г.

¹⁹ Предварителен проект за решение на ирландския надзорен орган (14 март 2020 г.); Проект за решение на ирландския надзорен орган (22 май 2020 г.); Възражения и коментари, повдигнати от ЗНО (18—20 юни 2020 г.); Комбиниран меморандум, изготвен от ирландския надзорен орган (15 юли 2020 г.) и оставащите коментари и възражения от ЗНО (27—28 юли 2020 г.).

²⁰ Правилник за дейността на ЕКЗД, приет на 25 май 2018 г., последно изменен и приет на 8 октомври 2020 г.

смисъла на член 4, параграф 7 от ОРЗД във връзка с личните данни, които са предмет на Нарушението“ и че „[в] това отношение ТИС потвърди, че той е администраторът на данни“ в уведомлението за нарушения на сигурността на данните и в кореспонденцията с ирландския надзорен орган²¹. Проектът за решение гласи още, че „ТИС потвърди също, че Нарушението е възникнало във връзка с обработването, извършено от негово име от Twitter Inc., неговия обработващ лични данни“²² и че „ТИС е администраторът на данни за личните данни, които са предмет на Проверката. ТИС има споразумение с Twitter Inc. (неговия обработващ лични данни) за предоставяне на услуги по обработване на данни“²³.

25. Освен това в проекта за решение е посочено, че ирландският надзорен орган е удовлетворен също и от факта, че има компетентността да изпълнява ролята на ВНО по отношение на трансграничното обработване, извършвано от ТИС на личните данни, които са предмет на Нарушението²⁴.
26. В тази връзка проектът за решение гласи още, че при уведомяване за Нарушението ТИС е потвърдило на ирландския надзорен орган, че то е „ирландско дружество“ и „доставчик на услугите на Twitter в Европа“, както и че в политиката за поверителност на ТИС (актуализирана през януари 2016 г.) е посочено, че потребителите на услугите на Twitter в ЕС имат правото да изразяват безпокойства или пред своя местен надзорен орган, или пред ВНО на ТИС — ирландския надзорен орган²⁵.
27. Ирландският надзорен орган включи в проекта за решението и извадка от годишния доклад, и финансовите отчети на ТИС, свързани с финансовата година, приключила на 31 декември 2018 г., посочвайки, че „главното контролиращо предприятие и най-голямата група от предприятия, за която се изготвят групови финансови отчети и на която е член дружеството, е Twitter, Inc. – дружество, учредено в Съединените американски щати и котирано на Нюйоркската фондова борса“²⁶.
28. Първоначално ирландският надзорен орган не беше сигурен при използваните термини „ние“ и „наш“ в уведомлението за нарушения на сигурността на данните, тъй като не беше направено разграничение между ТИС и Twitter, Inc. Ирландският надзорен орган поиска изяснения в тази връзка, а ТИС посочи, че служителите на ТИС и Twitter, Inc. обикновено използват свободно „ние“ и „наш“, когато назовават групата по име. Освен това ТИС посочи, че докато ТИС е администраторът на данни и взема решенията относно целите и средствата на обработването на данни, то не функционира само: „ТИС и неговите служители са част от [...] Twitter Group [...]. Всички служители на Twitter Group използват едни и същи компютърни системи, спазват едни и същи общи политики ... и работят заедно, за да гарантират глобалната денонощна поддръжка, необходима за поддържане на функционирането на платформата на Twitter“²⁷.

4.2 Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО

29. В своето възражение **испанският надзорен орган** заявява, че **проектът за решение не оправдава в достатъчна степен ролята на ТИС като администратор на данни**. Испанският надзорен орган

---

²¹ Проект за решение, точка 2.2.

²² Проект за решение, точка 4.2.

²³ Проект за решение, точка 4.6.

²⁴ Проект за решение, точка 2.3.

²⁵ Проект за решение, точка 2.3.

²⁶ Проект за решение, точка 2.4.

²⁷ Проект за решение, точка 4.5.

подчертава, че следва да се извърши оценка на това, кой субект в действителност взема решенията относно целите и средствата, заедно с критичен анализ на всички факти, които са се случили. Според испанския надзорен орган елементите в основата на проекта за решение изглеждат предлагат заключение, което се различава от това, до което е достигнал ирландският надзорен орган. По-специално, испанският надзорен орган счита, че решенията относно основните цели за обработването на данни в действителност се вземат от Twitter, Inc. Испанският надзорен орган подкрепи своята аргументация, като изброи някои фактори, които според него биха предположили, че ТИС не взема решенията относно целите и средствата. На първо място, испанският надзорен орган припомни, че ТИС е дъщерно дружество на Twitter, Inc. и подчерта, че поради това е трудно да се разбере как е възможно ТИС „да издава заповеди“ на Twitter, Inc. във връзка с обработването на лични данни на потребителите от ЕИП. Според испанския надзорен орган ТИС никога не е било в позиция да избира независимо Twitter, Inc. за свой обработващ лични данни и няма как да го смени. На второ място испанският надзорен орган заяви, че Twitter, Inc. изглежда, че не изпълнява функциите на обработващ лични данни поради „липсата на пряк канал“ между двете дружества при управлението на случаи на нарушения на сигурността на данните, различни от изпращането на имейл с копие до определеното ДЛЗД на глобално ниво. Трето, испанският надзорен орган заяви, че не е ясно как би било възможно ТИС независимо да приеме или повлияе върху решенията, водещи до отстраняването на техническата грешка в системата, управлявана и контролирана от Twitter, Inc., и че по-скоро Twitter, Inc. е вземало решения във връзка с разрешаването на Нарушението, последиците от които не са били ограничени само до европейски потребители.

30. **Нидерландският надзорен орган** повдигна възражение също и във връзка със законните правомощия на ТИС и Twitter, Inc. съответно като администратор на данни и обработващ лични данни. По-специално, възражението е свързано с начина, по който ирландският надзорен орган е заявил, че ТИС е единственият администратор по този случай и че Twitter, Inc. е обработващ лични данни, който действа от името на ТИС. Нидерландският надзорен орган счита, че оценката на администрирането е фундаментален аспект в този случай и следователно всяко заключение относно ролята на администратора, обработващия лични данни или съвместните администратори следва да се подкрепя с правни и фактически доказателства. В своето възражение **нидерландският надзорен орган по същество заявява, че проектът за решение не съдържа достатъчно доказателства, за да се установят от правна и фактическа гледна точка ролята на засегнатите субекти**, по-специално, за да се подкрепи заключението, че а) ТИС е (единственият) администратор на данни и б) Twitter, Inc. е само обработващ лични данни, който действа по указания на ТИС за управление на глобалната услуга на Twitter и/или за целите, които са свързани с този случай. Според нидерландския надзорен орган ВНО следва да провери **дали изложените твърдения на организацията и/или нейната политика на поверителност съответстват на действителните ѝ дейности**. Нидерландският надзорен орган поиска от ирландския надзорен орган да включи повече информация относно факторите, довели до определяне на ролята в самия документ на проекта за решение, и/или описание на тези фактори. Нидерландският надзорен орган споменава също като примери за фактори, които да се вземат предвид: указания от ТИС на Twitter, Inc. или други обективни доказателства или практически примери от ежедневни операции, както и примери от писмени документи, като например споразумение за управление на данни.
31. В своето възражение **немският надзорен орган** твърди, че **връзката между Twitter, Inc. и ТИС не е основана на отношения администратор — обработващ лични данни**, а по-скоро на отношения между съвместни администратори. Възражението на първа инстанция се основава на факта, че Twitter, Inc. и ТИС не управляват отделни системи за обработване на данни. Според немския

надзорен орган основната система, управлявана от Twitter, Inc., е изменена на базата на решения, взети от ТИС, и на решението относно потребителите от ЕИП, докато основната система за обработване остава същата. Немският надзорен орган изтъкна, че всички служители на дружествената група използват една и съща компютърна система и спазват едни и същи общи политики.

32. Накрая **френският надзорен орган** повдигна възражение относно компетентността на ирландския надзорен орган, като заяви, че изглежда ирландският надзорен орган е стигнал до заключението, че правомощията за вземане на решение относно целите и средствата на разглежданото обработване са упражнявани от ТИС. Според френския надзорен орган **в проекта за решението не се посочва ясно дали останалите елементи, освен отчетите на дружество ТИС, са взети под внимание от органа, за да се определи дали това дружество е имало правомощия за вземане на решения във връзка с обработването.** Френският надзорен орган посочи също, че в проекта за решение не се определя ясно дали компетентността на органа се базира или на факта, че дружество ТИС следва да се счита за администратора, или понеже ТИС следва да се счита за основно място на управление, както е определено в член 4, параграф 16 от ОРЗД. Френският надзорен орган заключи, че в сегашното си състояние проектът за решение не предотвратява риска от търсене на най-благоприятната правна система, което обслужването на едно гише цели да избегне. Френският надзорен орган прикани ирландския надзорен орган да предостави по-подробна информация, която да докаже, че дружеството ТИС има правомощия за вземане на решения относно целите и средствата за обработването на социалната мрежа Twitter.

4.3 Позиция на ВНО относно възраженията

33. В своя комбиниран меморандум ирландският надзорен орган изрази мнението, че възражение, направено по отношение на ролята или определянето на страните като администратор или обработващ лични данни и/или на компетентността на ирландския надзорен орган *„не оспорва нито констатирането на нарушение, нито предвиденото действие и следователно не отговаря на определението в член 4, параграф 24“* и че *„не попада в смисъла на определението за „относимо и обосновано възражение“ съгласно член 4, параграф 24“*²⁸. Въпреки това, надзорният орган анализира тези възражения, като успоредно с това изложи факторите, които е взел предвид при определянето на статута на ТИС като администратор и като основно място на управление. В тази връзка, ирландският надзорен орган (в рамките на бързо производство)²⁹ описа фактите и правния анализ, довели до неговото заключение относно статута на ТИС като администратор, които по същество са следните:

-)] предишното потвърждение на Twitter от 2015 г. за това, че предлага да направи ТИС в Ирландия администратор на личните данни на потребителите на Twitter в ЕС³⁰;
-)] потвърждението на ТИС за това, че е администратор на личните данни, засегнати от Нарушението, чиито компетенции са както за уведомяване на ирландския надзорен орган за Нарушението, така и за предоставяне на информация в хода на проверката;

²⁸ Комбиниран меморандум, точка 5.39.

²⁹ Комбиниран меморандум, точка 5.35.

³⁰ В тази връзка в комбинирания меморандум е обяснено, че на 8 април 2015 г. ТИС е уведомило ирландския надзорен орган за това, че предлага да направи ТИС в Ирландия администратора на личните данни на своите потребители извън САЩ и че ТИС е уведомило за този факт останалите надзорни органи от ЕС през май 2015 г. (точка 5.15).

4.4.1 Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани

35. ЕКЗД ще започне своя анализ на повдигнатите възражения с оценка на това, дали те трябва да се считат за „относими и обосновани“ по смисъла на член 4, параграф 24 от ОРЗД.
36. В член 4, параграф 24 от ОРЗД „относимо и обосновано възражение“ е определено като *„възражение срещу проект за решение относно това дали е налице нарушение на настоящия регламент или не, или дали предвиданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на настоящия регламент, което ясно доказва, че проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза“*³³.
37. Както е пояснено в Насоките относно концепцията за относимо и обосновано възражение, то трябва да е както „относимо“, така и „обосновано“. За да бъде „относимо“ възражението, между него и проекта за решение трябва да има пряка връзка и то трябва да е свързано или с това дали има нарушение на ОРЗД, или с това дали предвиденото действие във връзка с администратора или обработващия лични данни е в съответствие с ОРЗД³⁴.
38. Според същите Насоки възражението е „обосновано“, когато в него по съгласуван, ясен, точен и подробен начин са представени обяснения и аргументи за причината, поради която се предлага изменение на решението и за начина, по който промяната би довела до различно заключение³⁵, и когато в него ясно е показана значимостта на рисковете, които проектът за решение носи за основните права и свободи на субектите на данни, и ако е приложимо, свободното движение на лични данни в рамките на Европейския съюз. Следователно ЗНО следва да *„покаже последиците, които проектът за решението би имал за защитените ценности“*, като *„представи достатъчно аргументи, за да покаже, че такива рискове са значителни и реалистични“*³⁶. Оценката на рисковете за правата и свободите на субектите на данни³⁷ може да се извърши въз основа на пригодността, необходимостта и пропорционалността на предвидените мерки³⁸ и на възможното намаляване на бъдещите нарушения на ОРЗД³⁹.
39. От гледна точка на съдържанието възражението може, като първа алтернатива, да се отнася до наличието на нарушение на ОРЗД. В този случай в него следва да се обясни защо ЗНО не е съгласен с преценката, дали изпълняваните от администратора или обработващия лични данни дейности са довели до нарушение на дадена разпоредба от ОРЗД, и конкретно на коя разпоредба(-и)⁴⁰. Това възражение може да включва също и несъгласие със заключенията, които

---

³³ ОРЗД, член 4, параграф 24.

³⁴ Вж. също Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно концепцията за относимо и обосновано възражение, версия за обществена консултация (наричани по-нататък „Насоки относно ООВ“), точка 12, понастоящем предмет на обществена консултация, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/public-consultations-art-704/2020/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection_en. Насоките бяха приети на 8 октомври 2020 г. след започване на проверката от ирландския надзорен орган, свързана с този конкретен случай.

³⁵ Насоки относно ООВ, точки 17 и 20.

³⁶ Насоки относно ООВ, точка 37.

³⁷ „Субектите на данни“, чиито права и свободи може да бъдат засегнати, може да са както лицата, чиито лични данни се обработват от администратора/обработващия лични данни, така и тези, чиито лични данни може да се обработват в бъдеще. Насоки относно ООВ, точка 43.

³⁸ Насоки относно ООВ, точка 42.

³⁹ Насоки относно ООВ, точка 43.

⁴⁰ Насоки относно ООВ, точка 25.

ще бъдат получени от констатациите от разследването (напр. като се заяви, че констатациите сочат нарушение, различно от/в допълнение към това, което вече е анализирано)⁴¹, или да стигне дотам, че в него да се определят недостатъци в проекта за решението, които оправдават необходимостта от допълнително разследване от страна на ВНО⁴². Но това е по-малко вероятно да се случи, когато задължението на ВНО да си сътрудничи със ЗНО и да обменя цялата приложима информация е спазено в периода, предхождащ издаването на проекта за решение⁴³. Като алтернатива, съдържанието на възражението може да се отнася до съответствието с ОРЗД на действието, предвидено в проекта за решението по отношение на администратора или обработващия лични данни (корективни мерки или друго), като в него се обяснява защо предвиденото действие не е в съответствие с Регламента⁴⁴.

40. ЕКЗД счита, че е възможно възражение относно наличието на нарушение на ОРЗД да се отнася до липсата или недостатъчността на оценката или обосновката (последниците от което са, че заключението в проекта за решение не е подходящо подкрепено от извършената оценка и представените доказателства, както се изисква в член 58 от ОРЗД), при условие че е спазен целият праг, предвиден в член 4, параграф 24 от ОРЗД и че има връзка между предполагаемо недостатъчния анализ, и това дали има нарушение на ОРЗД, или дали предвиденото действие е в съответствие с ОРЗД⁴⁵.
41. ЕКЗД счита, че възражение относно ролята или определението на страните може да попада в смисъла на определението за „относимо и обосновано“ възражение по член 4, параграф 24 от ОРЗД, тъй като това може да окаже въздействие върху определянето, дали има нарушение на този регламент или дали предвиденото действие във връзка с администратора или обработващия лични данни е в съответствие с този регламент. Но ЕКЗД счита, че възражение относно компетентността на надзорния орган, действащ като ВНО, не следва да се повдига чрез възражение съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД и че то попада извън обхвата на член 4, параграф 24 от ОРЗД⁴⁶.

а) Оценка на възражението, повдигнато от нидерландския надзорен орган

42. Възражението, повдигнато от нидерландския надзорен орган на първа инстанция, е свързано с „липса или недостатъчност на оценката или обосновката“⁴⁷, водещо до заключения от страна на ирландския надзорен орган във връзка със законните правомощия на TIC и Twitter, Inc.

---

⁴¹ Насоки относно ООВ, точка 27.

⁴² Насоки относно ООВ, точка 28 (в която се посочва също, че „В тази връзка трябва да се направи разграничение между проверките по собствена инициатива от една страна и проверките, стартирани поради оплаквания или докладвания за потенциални нарушения, споделени от засегнати надзорни органи, от друга“).

⁴³ Насоки относно ООВ, точка 27.

⁴⁴ Насоки относно ООВ, точка 33. Това означава, че с възражението може, освен това, да се оспорват елементите, въз основа на които е изчислен размерът на глобата (Насоки относно ООВ, точка 34).

⁴⁵ Насоки относно ООВ, точка 29.

⁴⁶ Процедурата съгласно член 65, параграф 1, буква б от ОРЗД е приложима в този случай и може да бъде започната на всеки етап, Насоки относно ООВ, точка 31.

⁴⁷ Насоки относно ООВ, точка 29. Относимо и обосновано възражение относно това дали има нарушение на ОРЗД може да се отнася до „недостатъчна фактическа информация или описание на разглеждания случай“, „несъгласие относно заключенията, които трябва да бъдат постигнати от констатациите от разследването“ (Насоки относно ООВ, точка 27) или до „липса или недостатъчност на оценката или обосновката (което води до това, че заключението в проекта за решение не е адекватно подкрепено от извършената оценка и представените доказателства, както се изисква в член 58 от ОРЗД“ (Насоки относно ООВ, точка 29).

Както посочва нидерландският надзорен орган, оценката на администрирането действително е фундаментален аспект на случая. Различно заключение относно законните правомощия на TIS и Twitter, Inc. би засегнало заключенията на надзорния орган както във връзка с определянето на нарушение на член 33 от ОРЗД, така и по отношение на решението относно корективните мерки, които следва да бъдат предприети в резултат на разследването.

43. ЕКЗД припомня, че трябва да се посочват причините за всяка правнообвързваща мярка, приета от надзорен орган⁴⁸. Определянето, дали има нарушение на този регламент или дали предвиденото действие във връзка с администратора или обработващия лични данни е в съответствие с този регламент, зависи от правилното определяне на ролята на страните, които са предмет на мярката. Следователно, проектът за решение трябва да съдържа достатъчно правни и фактически елементи в подкрепа на предложеното решение⁴⁹. В резултат на това ЕКЗД счита, че повдигнатото от нидерландския надзорен орган възражение се отнася до това „дали има нарушение на ОРЗД“ и „дали предвиденото действие е в съответствие с ОРЗД“.
44. Макар че ЕКЗД счита, че поради тази причина възражението на нидерландския надзорен орган е относимо и включва правни аргументи, подкрепящи неговата позиция, той не представя аргументи за това по какъв начин тези обстоятелства биха създали значителни рискове за правата и свободите на субектите на данни и/или свободния поток на данните⁵⁰. ЕКЗД припомня, че задължението да се покаже ясно значимостта на риска, създаван с проекта за решение, установено от ОРЗД, носи ЗНО⁵¹. Макар че възможността ЗНО да предоставят такова доказателство може да зависи и от степента на подробност на самия проект за решение и от по-ранен обмен на информация⁵², такова обстоятелство, ако е приложимо, не може изцяло да освободи ЗНО от задължението да определи ясно защо счита, че проектът за решение, ако не бъде променен, поражда значителни рискове за правата и свободите на лицата.
45. ЕКЗД счита, че в повдигнатото от нидерландския надзорен орган възражение не са определени ясно рисковете за правата и свободите на лицата като такива. Въз основа на това, ЕКЗД счита, че възражението не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

б) Оценка на възражението, повдигнато от испанския надзорен орган

46. С повдигнатото от испанския надзорен орган възражение също се оспорва достатъчността на оценката или обосновката във връзка с направените от ирландския надзорен орган заключения относно законните правомощия на TIS и съответно на Twitter, Inc. С възражението също се пояснява, че правилното определяне на правомощията на TIS и Twitter, Inc. е ключово за определяне на съответните им отговорности, както и компетентността на ирландския надзорен орган. В резултат на това, ЕКЗД счита също, че повдигнатото от испанския надзорен орган възражение се отнася до това „дали има нарушение на ОРЗД“ и „дали предвиденото действие е в съответствие с ОРЗД“. Във възражението на испанския надзорен орган също се посочва защо той счита за необходимо да се измени проектът за решение и по какъв начин това изменение би довело до различно заключение.

---

⁴⁸ Съображение 129 от ОРЗД.

⁴⁹ Такава информация е необходима и за да се гарантира ефективността на сътрудничеството и механизма за съгласуваност, за да могат ЗНО да вземат информирано решение за това дали да се съгласят, или да изразят относимо и обосновано възражение.

⁵⁰ Насоки относно ООВ, точка 19.

⁵¹ Насоки относно ООВ, точка 36 и член 4, параграф 24 от ОРЗД.

⁵² Насоки относно ООВ, точка 36.

47. Макар че ЕКЗД счита, че поради тази причина възражението на испанския надзорен орган е относимо и включва правни аргументи, подкрепящи неговата позиция, той не посочва ясно защо решението, ако не бъде изменено в това отношение, би създадо значителни рискове за правата и свободите на субектите на данни и ако е приложимо, свободния поток на данните. Въз основа на това ЕКЗД счита, че възражението не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

в) Оценка на възражението, повдигнато от германския надзорен орган

48. Макар че изразените от нидерландския и испанския надзорен орган възражения са свързани предимно с „липсата на обосновка“, която да подкрепи заключението, че ТИС изпълнява ролята на (единствен) администратор, германският надзорен орган не е съгласен със заключенията от констатациите от разследването⁵³. По-специално, германският надзорен орган счита, че фактическите елементи, включени в досието, са достатъчни, за да обосноват заключението, че Twitter, Inc. не отговаря на условията, за да се счита за обработващ лични данни, а по-скоро отговаря на тези за съвместен администратор заедно с ТИС.

49. В своето възражение германският надзорен орган описва също защо отговарянето на условията от страните е важно, за да се определи „дали има нарушение“. По-специално, германският надзорен орган твърди, че правната оценка на отношенията между Twitter, Inc. и ТИС оказва влияние върху определянето на момента, в който те са разбрали за Нарушението. Според германския надзорен орган трябва да се определи, дали и двамата (съвместни) администратори са знаели в еднаква степен съгласно член 26, параграф 1 от ОРЗД. Вземайки това предвид, германският надзорен орган твърди, че съответната дата, на която ТИС като съвместен администратор е получил информация (или по-скоро следва да е получил информация), трябва да се преразгледа от ирландския надзорен орган.

50. ЕКЗД счита, че в повдигнатото от германския надзорен орган възражение ясно е посочено защо се счита за необходимо да се изменени проектът за решение и по какъв начин възражението, ако бъде прието, би довело до различно заключение. От друга страна ЕКЗД не счита, че повдигнатото от германския надзорен орган възражение включва ясно твърдение относно рисковете, които проектът за решение създава във връзка с основните права и свободи на субектите на данни във връзка с определянето на страните като такива. Въз основа на това ЕКЗД счита, че възражението не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

г) Оценка на възражението, повдигнато от френския надзорен орган

51. Френският надзорен орган по същество също счита, че проектът за решение се характеризира с „липса или недостатъчност на оценката или обосновката“ поради това, че в него не е ясно посочено, че ирландският надзорен орган е взел под внимание други доказателства, различни от собствените твърдения на ТИС, за да прецени, че ТИС е упражнило правомощия за вземане на решения за обработването. Подобно на нидерландския и испанския надзорен орган, френският надзорен орган също подчертава, че е важно това решението на ВНО да бъде достатъчно обосновано. Но за разлика от нидерландския и испанския надзорен орган, в своето възражение френският надзорен орган се фокусира главно върху значението на това, такава обосновка да се включи в установяването на компетентността на правомощията на ВНО, по-специално с оглед да се предотврати търсене на най-благоприятната правна система.

---

⁵³ Насоки относно ООВ, точка 27.

52. ЕКЗД обаче припомня, че несъгласието относно компетентността на надзорния орган, действащ като ВНО, да взема решение по специфичния случай, не следва да се повдига чрез възражение съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД и че то попада извън обхвата на член 4, параграф 24 от ОРЗД⁵⁴. ЕКЗД счита, че във възражение не са представени достатъчно аргументи, за да се покаже ясно значимостта на риска за правата и свободите на субектите на данни, който създава проектът за решение. В резултат на това ЕКЗД счита, че възражението не представлява относимо и обосновано възражение по смисъла на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

4.4.2 Заключение

53. ЕКЗД счита, че горепосочените възражения отговарят на няколко от критериите по член 4, параграф 24 от ОРЗД. За разлика от заключението, направено от ирландския надзорен орган, ЕКЗД счита, че всяко от тези възражения отговаря на условието да засяга въпроса, дали има нарушение на този регламент, или дали предвиденото действие във връзка с администратора или обработващия лични данни е в съответствие с този регламент. Освен това, ЕКЗД счита, че възражение на база ролята или определянето на страните, по принцип, може да попада в обхвата на значението на определянето за „относимо и обосновано възражение“ съгласно член 4, параграф 24 от ОРЗД.

54. Но както е вече посочено, горепосочените възражения не отговарят на прага, според който трябва да включват ясно доказателство за значението на рисковете, породени от проекта за решение, що се отнася до основните права и свободи на субектите на данни, и ако е приложимо, свободния поток на лични данни в рамките на Европейския съюз.

55. Освен това, що се отнася до горепосоченото възражение, повдигнато от френския надзорен орган, в допълнение към това, че не съдържа достатъчно аргументи, за да покаже ясно значимостта на риска за правата и свободите на субектите на данни, породен от проекта за решение, възражението се отнася до несъгласие относно компетентността на надзорния орган, изпълняващ ролята на ВНО. ЕКЗД припомня, че такова несъгласие не следва да се повдига чрез възражение съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД и че то попада извън обхвата на член 4, параграф 24 от ОРЗД⁵⁵.

56. В резултат на това ЕКЗД счита, че горепосочените възражения не отговарят на изискванията, изложени в член 4, параграф 24 от ОРЗД.

57. Като следствие от това **ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява която и да е от оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.**

---

⁵⁴ Насоки относно ООВ, точка 31. В Насоките още се заявява, че за разлика от възражението съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД, процедурата съгласно член 65, параграф 1, буква б) от ОРЗД е приложима на всеки етап.

⁵⁵ Насоки относно ООВ, точка 31.

5 ПО ОТНОШЕНИЕ НА НАРУШЕНИЯТА НА ОРЗД, УСТАНОВЕНИ ОТ ВНО

5.1 По отношение на констатациите за нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД

5.1.1 Анализ от ВНО в проекта за решение

58. Ирландският надзорен орган заключи, че ТИС не е изпълнил задълженията си като администратор съгласно член 33, параграф 1 от ОРЗД, което „не може да се разглежда изолирано и трябва да се тълкува в контекста на по-широките задължения на администраторите по ОРЗД, по-специално задължението за отчетност по член 5, параграф 2, отношенията между администраторите и обработващите лични данни (член 28) и задължението за прилагане на подходящи (и ефективни) технически и организационни мерки“⁵⁶.
59. Що се отнася до момента, в който администраторът е научил за Нарушението, в проекта за решение се стига до заключението, че в случай, че обработващият лични данни стане обект на Нарушение, администраторът разбира за това, когато бъде уведомен за Нарушението от обработващия лични данни⁵⁷, но администраторът трябва да гарантира, че разполага с достатъчно мерки, за да улесни това осведомяване⁵⁸. Тъй като ТИС като администратор е имало отговорността да извършва надзор над операциите по обработване, извършвани от неговия обработващ лични данни Twitter, Inc.⁵⁹, в проекта за решение се посочва, че ако обработващият лични данни не спазва процедурата или ако тя бъде неуспешна поради друга причина, администраторът не може да оправдае своето забавяне на уведомяването поради грешка на обработващия лични данни⁶⁰, понеже изпълнението на задължението на администратора за уведомяване не може да зависи от спазването от неговия обработващ лични данни на задълженията по член 33, параграф 2 от ОРЗД⁶¹. Ирландският надзорен орган посочи, че при тези обстоятелства трябва да се счита, че администраторът, чрез своя обработващ лични данни, е имал конструктивна осведоменост за Нарушението на сигурността на личните данни⁶² и че такова тълкуване отразява отговорността и отчетността на администратора в ОРЗД⁶³.

---

⁵⁶ Проект за решение, точка 6.20. Вж. също проект за решение, точки 6.5, 6.7 и 6.13. В проекта за решение (точка 7.129, буква i) е посочено и че „изискването по член 33, параграф 1 [...] се основава на гарантирането от администратора, че разполага с вътрешни системи и процедури (и ако е приложимо, системи и процедури от външни страни, включително обработващи лични данни), които са конфигурирани и спазвани, за да се улесни бързото осведомяване и своевременното уведомяване за нарушения“.

⁵⁷ Проект за решение, точка 7.129, подточка iii).

⁵⁸ Проект за решение, точка 7.98.

⁵⁹ Проект за решение, точка 7.129, подточка iv).

⁶⁰ Проект за решение, точка 7.129, подточка iv).

⁶¹ Проект за решение, точка 7.129, подточка x).

⁶² Проект за решение, точка 7.129, подточка v).

⁶³ Проект за решение, точка 7.98. Според проекта за решение алтернативно тълкуване, което води до това да се счита, че администраторът е „разбрал“ само, когато бъде информиран от своя обработващ лични данни, оставя значителен пропуск в осигуряването от ОРЗД защита, тъй като може да доведе до това, администраторът да избягва отговорностите си дори и в случай на значителни забавяния, ако докаже, че е изпълнил своите задължения, избирайки обработващ лични данни и разполагайки с подходящи

60. Следователно, според проекта за решение ТИС в действителност е разбрал за Нарушението на 7 януари 2019 г.⁶⁴, но следва да е научил за него най-късно до 3 януари 2019 г., тъй като на тази дата Twitter, Inc., в качеството си на обработващ лични данни, за пръв път е оценил инцидента като потенциално нарушение на сигурността на данните, а правният отдел на Twitter, Inc. е дал указание инцидентът да бъде разгледан⁶⁵. Проектът за решение гласи също, че дори и при конкретните обстоятелства на тази ситуация, при която са възниквали и по-ранни забавяния⁶⁶, това следва да е било възможно по силата на всякакви постигнати договорености с Twitter, Inc.⁶⁷. Вместо това поради „неефективността на процеса“ при „конкретните обстоятелства“ на разглеждания случай и/или „неприлагане от служителите [на обработващия лични данни] на неговия процес за управление на инциденти“ е имало забавяне, което е довело до уведомяването на администратора чак на 7 януари 2019 г.⁶⁸. Това е довело до нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД макар и да са изминали по-малко от 72 часа между момента, в който ТИС в действителност е разбрало за Нарушението (7 януари 2019 г.), и уведомяването (8 януари 2019 г.).

5.1.2 Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО

61. **Френският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че констатациите не представляват нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД, а по-скоро на член 28 или член 32 от ОРЗД, в които са изложени задълженията на администратора, когато взема решение да прибере до обработващ лични данни. Този аргумент се опира на факта, че установяването на нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД е главно на база неприлагане на процедурата, установена между ТИС и неговия обработващ лични данни в случай на нарушение на сигурността на данните, а член 33, параграф 1 от ОРЗД се отнася само до задължението на администратора да уведомява компетентния орган за нарушенията на сигурността на данните.
62. Възраженията на **германският надзорен орган** вместо това са съсредоточени върху обосновката, която води до заключението, че има нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД, без да оспорват такова заключение по същество, и по-конкретно те се отнасят до определянето на началото на 72-часовия краен срок.
63. В своето възражение германският надзорен орган заявява, че въпросът, свързан с разпределението на ролите, оказва въздействие върху определянето на момента на разбиране

системи, но тези системи са били пренебрегнати от обработващия лични данни (проект за решение, точка 7.99). Ирландският надзорен орган подчерта в проекта за решение и че „алтернативното прилагане на член 33, параграф 1 и това, което е предложено от ТИС, според което изпълнението от администратора на задължението му да уведомява по същество, зависи от спазването на задълженията на неговия обработващ лични данни по член 33, параграф 2, биха подкопали ефективността на задълженията по член 33 на администратора [и че] [т]акъв подход би бил в противоречие с цялостната цел на ОРЗД и с намерението на законодателя на ЕС“.

⁶⁴ Проект за решение, точка 7.129, подточка vi).

⁶⁵ Проект за решение, точка 7.129, подточка vi).

⁶⁶ Определяйки 3 януари 2019 г. като датата, на която ТИС би трябвало да е разбрало за нарушението, ирландският надзорен орган взе под внимание също и че е възникнало по-ранно забавяне в периода от момента, в който външният изпълнител за пръв път уведомява Twitter, Inc. за инцидента на 29 декември 2019 г. (изпълнител 2), до момента, в който Twitter, Inc. е стартирало своята проверка на инцидента на 2 януари 2019 г. ТИС потвърди в хода на проверката, че това се е „дължало на зимния график на почивните дни“.

⁶⁷ Проект за решение, точка 7.129, подточка ix).

⁶⁸ Проект за решение, точка 7.129, подточка vi).

за Нарушението, тъй като и двамата съвместни администратори трябва да са знаели за нарушението в еднаква степен. Според германския надзорен орган поради тази причина 26 декември 2018 г. може да бъде сметена за датата, на която ТИС, в качеството си на съвместен администратор, е бил уведомен/следва да е бил уведомен относно Нарушението.

5.1.3 Позиция на ВНО относно възраженията

64. Във връзка с повдигнатото от френския надзорен орган възражение ирландският надзорен орган счита, че с него се изисква да се разгледат алтернативни разпоредби на ОРЗД и че като цяло искането от ЗНО да се разгледат различни разпоредби на ОРЗД би имало за цел да се преразгледа обхватът на извършената проверка⁶⁹: ирландският надзорен орган стигна до заключението, че такова възражение не попада в обхвата на определението за „относимо и обосновано възражение“ за целите на член 4, параграф 24 от ОРЗД⁷⁰. Надзорният орган също подчерта своето мнение, че е извършено нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД и не предложи да разгледа нарушения на други разпоредби на ОРЗД като алтернатива на член 33, параграф 1⁷¹, като подчерта, че разширяването на обхвата на нарушенията по искане на ЗНО, така че да обхванат други задължения по ОРЗД, би „изложило на опасност целостта на Проверката и процедурата по член 60, като я изложи на риск от искове, свързани с процедурни недостатъци“⁷². Ирландският надзорен орган отбелязва и че *разглежда спазването от ТИС на неговите по-широки задължения по ОРЗД във връзка с друга текуща проверка*⁷³.
65. Що се отнася до повдигнатото от германския надзорен орган възражение, като се има предвид, по-специално, определянето на момента на разбиране за нарушението, ирландският надзорен орган заяви, че дори и да е съществувала връзка на съвместно администриране (мнение, което, както е посочено по-горе в раздел 4.3, ирландският надзорен орган не споделя), това не би означавало непременно, че и двамата съвместни администратори в еднаква степен биха могли да са разбрали за Нарушението⁷⁴.

5.1.4 Анализ на ЕКЗД

5.1.4.1 Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани

66. Както е припомнено по-горе (вж. раздел 4.4.1), е необходимо да се оцени дали повдигнатите от ЗНО възражения отговарят на прага, определен от член 4, параграф 24 от ОРЗД.
67. Въпреки че възражението на **френския надзорен орган** е целесъобразно, понеже в него е описано несъгласието по въпроса дали в конкретния случай е извършено определено нарушение на ОРЗД и включва правни аргументи в подкрепа на възражението, то не отговаря на стандарта по член 4, параграф 24 от ОРЗД, понеже не включва обосновки относно последиците от издаването на решение без предложените във възражението изменения и значителните

⁶⁹ Комбиниран меморандум, точка 5.45.

⁷⁰ Комбиниран меморандум, точка 5.45.

⁷¹ Комбиниран меморандум, точка 5.47.

⁷² Комбиниран меморандум, точка 5.44, буква в).

⁷³ Комбиниран меморандум, точка 5.44, буква г).

⁷⁴ Комбиниран меморандум, точка 5.34 (в която се прави позоваване също и на Решение на Съда на ЕС по дело *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, точка 43).

рискове, които такива последици биха породили за правата и свободите на субектите на данни⁷⁵. Следователно не може да се твърди, че възражението „ясно доказва“ значимостта на рисковете, породени от издаването на проекта за решение (ако то бъде издадено като окончателно решение), понеже той не съдържа достатъчно аргументи за причините, поради които тези права и свободи на субектите на данни, конкретно във връзка с констатирането на нарушение на член 33, параграф 1 (вместо на член 32/28) от ОРЗД, са съществени и реалистични⁷⁶. Следователно, ЕКЗД стига до заключението, че възражението на **френския надзорен орган** не е относимо и обосновано поради липса на ясно доказателство за рисковете, изисквани специално съгласно член 4, параграф 24 от ОРЗД.

68. Освен това, във връзка с възражението на **германския надзорен орган**, особено относно началния момент на нарушението на член 33, параграф 1 от ОРЗД като зависещо от качеството на страните, ЕКЗД би искал да припомни извършения анализ в Раздел 4.4 по-горе и счита, че възражението не показва последиците, които проектът за решението с текущото му съдържание — по-специално във връзка с обосновката, въз основа на която е установено Нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД — би имал за защитените ценности⁷⁷ (правата и свободите на субектите на данни или, ако е приложимо, свободния поток на лични данни).

5.1.4.2 Заключение

69. ЕКЗД счита, че горепосочените възражения отговарят на условието да се прави алтернативно позоваване на това дали е налице нарушение на настоящия регламент или не, или дали предвиданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на настоящия регламент, но не показват значимостта на рисковете за основните права и свободи на субектите на данни, които поражда проектът за решение, и където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Европейския съюз.
70. Следователно, възраженията на френския и на германския надзорен орган не отговарят на изискванията по член 4, параграф 24 от ОРЗД⁷⁸.

5.2 По отношение на констатациите за нарушение на член 33, параграф 5 от ОРЗД

5.2.1 Анализ от ВНО в проекта за решение

71. В проекта за решение ирландският надзорен орган установи, че ТИС не е спазило своите задължения по член 33, параграф 5 от ОРЗД да документира Нарушението, тъй като е счтено, че предоставената от ТИС документация в хода на проверката не съдържа достатъчно информация и че не включва данни или документ, касаещ специално „нарушение на сигурността на лични данни“, тъй като тя е представлявала „документация от по-общ характер“⁷⁹.

⁷⁵ Насоки относно ООВ, точка 19.

⁷⁶ Насоки относно ООВ, точка 37.

⁷⁷ Насоки относно ООВ, точка 37.

⁷⁸ Като следствие от това ЕКЗД не заема позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

⁷⁹ Проект за решение, точка 10.46.

72. От друга страна, ирландският надзорен орган призна, че ТИС е сътрудничило напълно по време на проверката (макар това да не е сметено за смекчаващ фактор)⁸⁰.

5.2.2 Резюме на възраженията, повдигнати от ВНО

73. ЕКЗД използва възможността да поясни, че с никое от изразените възражения не е оспорено заключението, че ТИС е извършило нарушение на член 33, параграф 5 от ОРЗД.
74. **Италианският надзорен орган** обаче повдигна възражение, в което заявява, че констатацията, свързана с нарушението на член 33, параграф 5 от ОРЗД, изглежда не съответства на обосновката и разсъжденията, представени от ВНО, тъй като неадекватността на документацията, представена по време на тази обширна проверка, основана на многобройни взаимодействия между ВНО и администратора, предполагаемо показва незадоволителното сътрудничество на администратора с ДЛЗД. Според италианския надзорен орган констатацията в проекта за решение, че ТИС е сътрудничило изцяло по време на етапа на разследване, следва да се преразгледа, тъй като подобно пълно сътрудничество може да се счита за действително само, ако администраторът предостави по непосредствен начин адекватна и изчерпателна информация.

5.2.3 Позиция на ВНО относно възраженията

75. Ирландският надзорен орган счита, че задължението по член 33, параграф 5 от ОРЗД се прилага независимо от задължението по член 31 от същия за сътрудничество с надзорния орган и от предприетите от ТИС действия спрямо ВНО в момента, в който последният е стартирал своите регулаторни действия във връзка с Нарушението на ТИС, и комуникацията на ТИС с ВНО по това време⁸¹. Ирландският надзорен орган заяви, че недостатъците в начина, по който ТИС е документирало Нарушението, не сочат непременно към липса на сътрудничество от страна на ТИС⁸². Освен това, ирландският надзорен орган подчертава, че ТИС е сътрудничило по време на проверката, като е отговаряло на всички искания за информация и като е предоставяло всички поискани документи, без да се опитва да прекрати или възпрепятства проверката по какъвто и да е начин⁸³. При всички случаи ирландският надзорен орган не счете сътрудничеството на ТИС за смекчаващ фактор⁸⁴. Поради горепосочените причини надзорният орган счете, че е „съмнително“ дали повдигнатото от италианския надзорен орган възражение е относимо и обосновано, тъй като, макар че се отнася до нарушение на ОРЗД, то не доказва по какъв начин как позицията относно степента на сътрудничество на ТИС поражда рискове, свързани с проекта за решението, и относно основните права и свободи на субектите на данни⁸⁵. Ирландският надзорен орган стигна до заключението, че няма да приеме въпросното възражение⁸⁶.

---

⁸⁰ Проект за решение, точка 14.50.

⁸¹ Комбиниран меморандум, точка 5.87.

⁸² Комбиниран меморандум, точка 5.87.

⁸³ Комбиниран меморандум, точка 5.87.

⁸⁴ Комбиниран меморандум, точка 5.87.

⁸⁵ Комбиниран меморандум, точка 5.88.

⁸⁶ Комбиниран меморандум, точка 5.88.

5.2.4 Анализ на ЕКЗД

5.2.4.1 Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани

76. В своето възражение италианският надзорен орган не оспорва факта, че е възникнало нарушение на член 33, параграф 5 от ОРЗД. Относимо и обосновано възражение може да постави под въпрос обосновката на заключенията, направени от ВНО в проекта за решение, само доколкото тази обосновка има връзка с такива заключения, а възражението е адекватно обосновано. В този случай с възражението не се заявява ясно по какъв начин приемането му би довело до промяна в проекта за решение. Освен това възражението не отговаря на критериите, описани в член 4, параграф 24 от ОРЗД, понеже не показва ясно значимостта на рисковете, породени от проекта за решение, тъй като то не изразява последиците, които предполагаемата грешка в проекта за решение би имала за защитените ценности.

5.2.4.2 Заключение

77. Тъй като възражението на италианския надзорен орган не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД, Комитетът не заема позиция относно приложимостта на съществените въпроси, повдигнати с това възражение. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

6 ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОТЕНЦИАЛНИ ПОСЛЕДВАЩИ (ИЛИ АЛТЕРНАТИВНИ) НАРУШЕНИЯ НА ОРЗД, ОПРЕДЕЛЕНИ ОТ ЗНО

6.1 Анализ от ВНО в проекта за решение

78. Въз основа на информацията, предоставена от ТИС при уведомяване за Нарушението, ирландският надзорен орган забеляза, че до докладването изглежда е изминал период от повече от 72 часа, откакто ТИС (в качеството му на администратор) е разбрал за Нарушението⁸⁷. Поради тази причина ирландският надзорен орган реши по собствена инициатива да извърши проверка, за да установи дали ТИС е спазило своите задължения по член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД⁸⁸.

79. За да определи дали ТИС спазва своите задължения по член 33, параграф 1 от ОРЗД, ирландският надзорен орган ги разгледа като взе предвид по-широките задължения на администратора, включително тези относно отчетността (член 5, параграф 2 от ОРЗД), относно включване на обработващ лични данни (член 28 от ОРЗД) и във връзка със сигурността на обработване на лични данни (член 32 от ОРЗД)⁸⁹. Но макар ирландският надзорен орган да е разгледал факторите и фактическите въпроси, довели до забавянето в осведомяването на ТИС за възникналата ситуация от неговия обработващ лични данни, а оттам и в уведомяването за Нарушението, ирландският надзорен орган не е разгледал това, дали ТИС е спазило което и да е

⁸⁷ Проект за решение, точка 2.11.

⁸⁸ Проект за решение, точка 2.11.

⁸⁹ Проект за решение, точки 6.13—6.20, 7.111—7.112, 7.122—7.124.

от тези задължения с друга цел, освен за да оцени спазването от ТИС на неговите задължения по член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД⁹⁰.

6.2 Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО

80. Германският, френският, унгарският и италианският надзорен орган повдигнаха възражения относно това, че ТИС е нарушило други разпоредби на ОРЗД в допълнение към или вместо член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД.

6.2.1 *Нарушение на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД относно принципа на цялостност и поверителност*

81. **Германският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че ирландският надзорен орган следва да е взел под внимание „техническата грешка“ в приложението на ТИС, довела до Нарушението, за което е уведомен, за да определи дали тя в действителност е представлявала значително нарушение на изискването за гарантиране на поверителността на личните данни, съответно на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД, в допълнение към член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД.
82. **Унгарският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че като се има предвид „грешката“ в приложението на ТИС през годините и сериозния ѝ характер, засягащ сигурността на данните, ирландският надзорен орган следва да разследва, дали ТИС е нарушило също член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД относно принципа на цялостност и поверителност.

6.2.2 *Нарушение на член 5, параграф 2 от ОРЗД относно принципа на отчетност*

83. **Италианският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че нарушението на член 33, параграф 1 от ОРЗД подчертава много по-сериозно нарушение на принципа на отчетност (съгласно член 5, параграф 2 от ОРЗД), тъй като липсата на корпоративни политики за разрешаване на инциденти със сигурността или неспазването на такива политики показва, че прилаганите от администратора мерки са неадекватни, за да се гарантира спазване на изискванията и документирането му. Италианският надзорен орган заяви, че тези процедурни недостатъци са подчертани в проекта за решение, но това обстоятелство не е довело до извършването на специален, анализ. Тъй като това може да засегне също разрешаването на бъдещи нарушения на сигурността на данните, италианският надзорен орган счита, че констатациите за това дали ТИС е спазило член 5, параграф 2 от ОРЗД също следва да бъдат част от окончателното решение на ирландския надзорен орган. Италианският надзорен орган заяви също, че нарушението на член 5, параграф 2 от ОРЗД се потвърждава от невъзможността на администратора да посочи точния брой и характера на засегнатите лични данни или общия брой на свързаните субекти на данни.

6.2.3 *Нарушение на член 24 от ОРЗД относно отговорността на администратора*

84. **Германският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че от проекта за решение не става ясно защо ирландският надзорен орган не е оценил дали значителното нарушение на

---

⁹⁰ Проект за решение, точки 6.13, 7.111, 7.122—7.124.

поверителността на личните данни, причинено от „техническата грешка“, се дължи на нарушение на изискванията на член 24 от ОРЗД.

6.2.4 Нарушение на член 28 от ОРЗД относно връзката с обработващите лични данни

85. **Френският надзорен орган** изрази възражение, в което заяви, че ТИС не е уважило задължението на администратора да провери валидността на процедурите, въведени от неговия обработващ лични данни. Следователно, френският надзорен орган счита, че няма нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД, а на член 28 от ОРЗД (или на член 32 от ОРЗД — в Раздел 6.2.5 по-долу). Френският надзорен орган заяви, че, ако обработващият лични данни на ТИС е неговото дружество майка, *„е било още по-лесно за ТИС да провери валидността на въведените от дружеството майка процедури и да изиска коригиране, ако е необходимо“*.
86. **Италианският надзорен орган** изрази възражение, в което заяви, че невключването от ТИС на ДЛЗД на глобално ниво в екипа за откриване и реагиране на обработващия лични данни (Twitter, Inc.), въпреки факта, че тази практика е била предвидена във вътрешните политики на ТИС, показва, че гаранциите, предвидени от обработващия лични данни от гледна точка на прилагане на подходящи организационни мерки по член 28, параграф 1 от ОРЗД, не са достатъчно обширни. Освен това в своите възражения италианският надзорен орган заяви, че обработващият лични данни е нарушил своето задължение да подпомага администратора съгласно член 28, параграф 3, буква е) от ОРЗД.

6.2.5 Нарушение на член 32 от ОРЗД относно сигурността на обработването

87. **Германският надзорен орган** повдигна възражения, в които заяви, че ирландският надзорен орган следва да е проверил дали в този случай са спазени всички подходящи технически и организационни мерки (съгласно член 32 от ОРЗД) и дали нарушенията в тази област трябва да са посочени като предмет на тези процедури. Германският надзорен орган повдигна и възражение, в което заяви, че от проекта за решение не става ясно защо ирландският надзорен орган не е оценил дали значителното нарушение на поверителността на личните данни, причинено от „техническата грешка“, се дължи на нарушение на изискванията на член 32 от ОРЗД.
88. **Френският надзорен орган** изрази възражение относно правната квалификация на фактите, извършена от ирландския надзорен орган, като заяви, че незачитането от ТИС на задължението на администратора да проверява валидността на процедурите, въведени от неговия обработващ лични данни представлява нарушение на член 32 от ОРЗД (или член 28 от ОРЗД — вж. Раздел 6.2.4 по-горе), а не на член 33, параграф 1 от ОРЗД. Френският надзорен орган заяви, че, ако обработващият лични данни на ТИС е неговото дружество майка, *„е било още по-лесно за ТИС да провери валидността на въведените от дружеството майка процедури и да изиска коригиране, ако е необходимо“*.
89. **Унгарският надзорен орган** повдигна възражения, в които заяви, че като се има предвид „грешката“ в приложението на ТИС през годините и сериозният ѝ характер, засягащ сигурността на данните, ирландският надзорен орган следва да разследва, дали ТИС е нарушило също член 32 от ОРЗД относно задълженията на ТИС за сигурността на обработването.

6.2.6 *Нарушение на член 33, параграф 3 от ОРЗД относно съдържанието на уведомлението за нарушение на сигурността на лични данни относно сигурността на обработването*

90. **Германският надзорен орган** изрази възражения, в които заяви, че проверката на ирландския надзорен орган е непълна, що се отнася до обхвата на информацията, която трябва да бъде предоставена в случай на уведомление, която е посочена като обвързваща в член 33, параграф 3 от ОРЗД. На базата на коментарите на ТИС относно Нарушението, които то е предоставило съгласно член 33, параграф 5 от ОРЗД и на описанието в разследването на фактите по случая е очевидно, че ТИС не е спазило изцяло своето задължение за документиране при първото си докладване за Нарушението на 8 януари 2019 г. Германският надзорен орган счете, че поради тази причина има многобройни индикации за това, че резултатът също би могъл да бъде нарушение на член 33, параграф 3 от ОРЗД.

6.2.7 *Нарушение на член 34 от ОРЗД относно съобщаването на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни*

91. **Унгарският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че като се има предвид „грешка“ в приложението на ТИС през годините и сериозният ѝ характер, засягащ сигурността на данните, ирландският надзорен орган трябва да разследва дали ТИС е нарушило също член 34 от ОРЗД относно задълженията на ТИС да уведомява субектите на данни за Нарушението.

6.3 *Позиция на ВНО относно възраженията*

92. ВНО предостави своя отговор по отношение на всички възражения, свързани с потенциални бъдещи (или алтернативни) нарушения на ОРЗД в своя комбиниран меморандум, споделен със ЗНО. ВНО обясни, че е „упражнил своето право на преценка [...], за да ограничи обхвата на проверката до разглеждане на два конкретни въпроса, които са: дали ТИС е спазило своите задължения като администратор по член 33, параграф 1 по отношение на уведомлението за Нарушението и дали е спазило своите задължения по член 33, параграф 5 да документира Нарушението“⁹¹. ВНО се позова на раздел 110, параграф 1 от ирландския Закон за защита на данните от 2018 г., в който е предвидено, че ирландският надзорен орган може да „провежда такава проверка, каквато смята за подходяща“⁹². Поради тази причина целта на проверката е била „единствено да се проверят обстоятелствата около очевидното уведомяване от ТИС за Нарушението [...] и документирането от него на Нарушението“ — въпрос, който ирландският надзорен орган е счел за „особено важен, като се има предвид фактът, че за близо 200 000 нарушения, за които са направени уведомления в целия ЕС за 2 години, е нужно да се изясни какво се изисква при уведомяване и документиране на нарушения съгласно ОРЗД“⁹³.
93. В своя комбиниран меморандум⁹⁴ ирландският надзорен орган заявява, че повдигнатите възражения съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД не могат да имат ефекта на оспорване на обхвата на проверката. В разглеждания случай ВНО припомня, че в началото на проверката е уведомил ТИС за това, че целта му е да провери спазването от ТИС на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД по отношение на уведомяването на ВНО за Нарушение на 8 януари 2019 г. Следователно,

⁹¹ Комбиниран меморандум, точка 1.7.

⁹² Комбиниран меморандум, точка 1.5.

⁹³ Комбиниран меморандум, точка 1.9.

⁹⁴ Комбиниран меморандум, точка 5.44.

цялата проверка е извършена и проекта на решение е изготвен на базата на този обхват , като на ТИС е предоставена възможност да упражни правото си на изслушване на всеки етап от процедурата. Следователно, ВНО е на мнение, че ако е трябвало да приеме възраженията на ЗНО и да включи, и други нарушения в окончателното си решение *„само на базата на материала, съдържащ се в проекта за решение“*, това би застрашило *„целостта на проверката и процедурата по член 60, като го изложи на риск от искове, свързани с процедурни недостатъци“*⁹⁵.

94. Освен това ВНО обяснява, че се провежда друга текуща проверка във връзка с други нарушения на сигурността на данните, за които ТИС е уведомило ВНО преди уведомлението относно разглеждания случай. В тази друга проверка, стартирана преди настоящата, ВНО изтъква, че обхватът на разследването се отнася до възможно неспазване *между другото на членове 5, 24, 25, 28, 29 и 32* от ОРЗД⁹⁶. ВНО счита, че с тази успоредна проверка действително се оценява спазването от ТИС на по-широките му задължения по ОРЗД, за да се определи дали нарушенията на сигурността на данните са причинени от недостатъци в спазването на изискванията. Следователно ВНО счита, че ЗНО ще имат възможността да разгледат такива възможни нарушения предвид другата проверка, по която ще бъдат консултирани при изготвянето на проекта за решение съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД⁹⁷.
95. ТИС заяви, че тъй като проектът за решение гласи, че *„подробно разглеждане на техническите и организационните мерки надхвърля обхвата на проверката“*⁹⁸, *„не би било разумно или целесъобразно и би било в нарушение на добре установените принципи на естествената справедливост, ако с решението бъдат направени констатации или наложени санкции на ТИС по отношение на задълженията и принципите, които не са били част от разследването на органа за защита на данните, понеже ТИС не е имало възможността да разгледа безпокойствата, които ВНО или ЗНО може да имат във връзка с процедурите в тези области“*⁹⁹.

6.4 Анализ на ЕКЗД

6.4.1 Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани

6.4.1.1 Нарушение на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД относно принципа на цялостност и поверителност

96. ЕКЗД отбелязва, че възражението на **германския надзорен орган** по член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД е свързано с това дали има нарушение на ОРЗД, като в него той изразява несъгласие със заключенията, които ще бъдат направени в резултат на констатациите от разследването. Възражението съдържа също аргументи в подкрепа на заключението, че следва да се оцени спазването на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД. Възражението ясно показва значимостта на рисковете, пораждани от проекта за решението, за правата и свободите на субектите на данни,

⁹⁵ Комбиниран меморандум, точка 5.44, буква в).

⁹⁶ Комбиниран меморандум, точка 1.10.

⁹⁷ Комбиниран меморандум, точка 5.44, буква г).

⁹⁸ Проект за решение, точка 7.19.

⁹⁹ „Документи в отговор на възражения и коментари от ЗНО“, представени от ТИС (14 август 2020 г.), точка 4.1. ЕКЗД желае да изтъкне, че повдигнатите от ЗНО възражения са сведени до вниманието на ирландския надзорен орган, а ТИС е издал горепосочените документи по възраженията, които ирландският надзорен орган е взел под внимание преди стартиране на процедурата по член 65 и които са част от разглежданото от ЕКЗД досие, свързано с тази процедура. Вж. също бележка под линия 19.

по-специално, като се подчертава, че фактите представляват „значително“ и „съществено“ нарушение на поверителността на личните данни и че голям брой лица са засегнати за значителен период. Освен това германският надзорен орган заяви, че има показатели за наличието на „системна грешка“, за което ще е необходима по-задълбочена проверка, която не е ограничена само до конкретната установена техническа грешка.

97. Възражението на **унгарския надзорен орган** може да се счита за относимо също и ако се отнася до това дали има нарушение на ОРЗД. Освен това в него (само) за кратко се прави позоваване на фактическите аргументи, които подкрепят необходимостта да се оцени тази допълнителна разпоредба (продължителността на техническата грешка и сериозният ѝ характер, засягащ сигурността на данните), но не се „откроява ясно“ значимостта на рисковете, които поражда проектът за решение за правата и свободите на лицата, тъй като то не съдържа аргументи или обосновки относно последиците, свързани с издаването на решение без промените, предложени във възражението¹⁰⁰.
98. Като следствие от това ЕКЗД счита, че повдигнатото от германския надзорен орган възражение във връзка с потенциалното допълнително нарушение на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД е относимо и обосновано за целите на член 4, параграф 24 от ОРЗД, но счита, че възражението на унгарския надзорен орган във връзка със същата тема не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД¹⁰¹.
99. ЕКЗД ще оцени приложимостта на важните въпроси, повдигнати във възражението на германския надзорен орган, във връзка с потенциалното допълнително нарушение на член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД (вж. Раздел 6.4.2 по-долу).

6.4.1.2 Нарушение на член 5, параграф 2 от ОРЗД относно принципа на отчетност

100. Повдигнатото от **италианския надзорен орган** възражение трябва да се счита за „относимо“, тъй като, ако бъде прието, би довело до различно заключение по отношение на това дали има нарушение на ОРЗД¹⁰². По-специално, това включва „несъгласие относно заключенията, които ще бъдат направени от констатациите от разследването, тъй като според него *„констатациите разкриват нарушението на разпоредба от ОРЗД [...] в допълнение към [...] тези, които вече са анализирани в проекта за решение“*¹⁰³.
101. В допълнение към това възражението е „обосновано“, тъй като включва пояснения за причината, поради която се предлага изменение на решението:¹⁰⁴ предложеното изменение се основава на „липса на формализирани корпоративни политики за справяне с инциденти със сигурността [...] или с неспазването на въпросните политики“; на факта, че такива „процедурни недостатъци неколккратно са подчертани от [ирландския надзорен орган]“ в

---

¹⁰⁰ Насоки относно ООВ, точка 19.

¹⁰¹ Като следствие от това ЕКЗД не заема позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати във възражението на унгарския надзорен орган. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

¹⁰² Насоки относно ООВ, точка 13.

¹⁰³ Насоки относно ООВ, точка 27.

¹⁰⁴ Насоки относно ООВ, точка 17.

проекта за решение и на неспособността на администратора да посочи точния брой и естеството на засегнатите лични данни/субекти на данни.

102. **Италианският надзорен орган** ясно подчертава значимостта на рисковете, пораждани от проекта за решение, за основните права и свободи на субектите на данни, показвайки „последниците, които проектът за решение би имал за защитените ценности“¹⁰⁵, и по-специално „въздействието върху правата и свободите на субектите на данни, чиито лични данни може да се обработват в бъдеще“¹⁰⁶: във възражението значимостта беше доказана чрез твърденията, че посочените аспекти са „съвс структурен характер по отношение на организацията на администратора“ и „че непременно ще донесат последици не само за разглеждания случай, но и за разрешаването на всяко нарушение на сигурността на лични данни, което може да възникне в бъдеще“.
103. Поради тази причина, възражението на италианския надзорен орган на базата на член 5, параграф 2 от ОРЗД отговаря на изискванията, изложени в член 4, параграф 24 от ОРЗД. Следователно, ЕКЗД ще анализира приложимостта на съществените въпроси, повдигнати от това възражение¹⁰⁷.

6.4.1.3 Нарушение на член 24 от ОРЗД относно отговорността на администратора

104. Във възражението на **германския надзорен орган** конкретно се посочва глава 5, „Въпроси, които се нуждаят от уточняване“, от проекта за решение¹⁰⁸, като се изразява несъгласие с проекта за решение относно това, дали ТИС е извършило нарушение и на член 24 от ОРЗД¹⁰⁹. В него се прави позоваване на фактите¹¹⁰, изложени в проекта за решение, че „ако потребител на Twitter със защитен профил, който използва Twitter за Android, смени своя имейл адрес, техническата грешка би довела до това неговият акаунт да бъде незащитен“¹¹¹, а защитените му съобщения да станат публично достъпни чрез услугата. По-конкретно, германският надзорен орган пита, защо ирландският надзорен орган не е направил проверка в проекта за решение на причините за Нарушението, по-специално по отношение на член 24 от ОРЗД и защо не е обяснил в него причината, поради която не е направил тази проверка.
105. Германският надзорен орган твърди, че като се има предвид, че с уведомлението за Нарушението са разкрити „недостатъци в спазването на ОРЗД, ... дружество, което няма възможността със собствени средства и ресурси, чрез проверки на вътрешни или външни екипи по сигурността да открие техническа грешка от такова голямо значение и обхват, следва да бъде предмет на по-задълбочена проверка във връзка със неговата сигурност и организация на обработването на данни, която не е ограничена само до конкретната установена техническа грешка“.
106. Според германския надзорен орган по-подробната проверка на организацията на ТИС за обработването на данни „би могла да доведе, според случая, до заповед до администратора да приведе операциите за обработване в съответствие с разпоредбите на ОРЗД.

---

¹⁰⁵ Насоки относно ООВ, точка 37.

¹⁰⁶ Насоки относно ООВ, точка 43.

¹⁰⁷ Вж. Раздел 6.4.2 по-долу.

¹⁰⁸ Насоки относно ООВ, точка 20.

¹⁰⁹ Насоки относно ООВ, точка 12.

¹¹⁰ Насоки относно ООВ, точка 14.

¹¹¹ Проект за решение, точка 2.7.

Разглежданият случай не отразява тази задача. Поради тази причина е дори още по-неотложно да се направи проверка на корективните правомощия по член 58, параграф 2 от ОРЗД в този случай“.

107. Следователно, германският надзорен орган отбелязва какво счита за липса на оценка, като последиците от нея са, че е възможно, заключенията, направени от констатациите от проверката на ВНО, да са различни¹¹².
108. Възражението на германския надзорен орган е, че „съгласно член 83, параграф 1 от ОРЗД, глобите трябва да са „ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки конкретен случай. Санкцията е ефективна и възпираща, ако, от една страна, е подходяща като обща превантивна мярка, за да възпрепятства широката общественост от това да извършва нарушения и да затвърди доверието на широката общественост във валидността на правото на Съюза, а от друга страна е подходяща като превантивна мярка с цел да се възпрепятства нарушителят да извършва последващи нарушения“. Следователно, германският надзорен орган демонстрира как, ако проектът за решение не бъде изменен, така че да се включи оценка на спазването на член 24 от ОРЗД, биха се породили значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни¹¹³.
109. В своите Насоки относно ООВ ЕКЗД приема, че с възражение би могло да се оспори заключението на ВНО, като се има предвид, че констатациите на ВНО всъщност са довели до заключението, че е нарушена друга разпоредба от ОРЗД, освен или вместо разпоредбата, определена от ВНО¹¹⁴. ЕКЗД счита, че това конкретно е същността на възражението на германския надзорен орган, поради което то не може да бъде определено като неотнормирано и необосновано.
110. Освен това във възражението на германския надзорен орган ясно е показана значимостта на рисковете, които проектът за решение поражда за правата и свободите на субектите на данни, включително като се подчертава, че голям брой лица са били засегнати за също толкова голям период, вследствие на системна грешка, налагаща по-задълбочена проверка, която не е ограничена само до конкретната установена техническа грешка. Поради тази причина възражението на германския надзорен орган на базата на член 5, параграф 24 от ОРЗД отговаря на изискванията, изложени в член 4, параграф 24 от ОРЗД.
111. С оглед на горепосочената оценка ЕКЗД счита, че възражението на германския надзорен орган, свързано с възможно нарушение на член 24 от ОРЗД, е отнормирано и обосновано в съответствие с член 4, параграф 24 от ОРЗД. Като следствие от това ЕКЗД оценява приложимостта на съществените въпроси, повдигнати от това възражение (вж. раздел 6.4.2 по-долу).

6.4.1.4 Нарушение на член 28 от ОРЗД относно връзката с обработващите лични данни

112. Във възражението на **френския надзорен орган** конкретно се посочва точка 7.129, подточки iii), iv) и v) от проекта за решение¹¹⁵ и се изразява несъгласие с проекта за решение относно това дали ТИС е извършило нарушение на член 28 от ОРЗД, вместо на член 33, параграф 1 от същия¹¹⁶. Той се позовава на фактите¹¹⁷, изложени в проекта за решение, и на констатациите на ВНО за

¹¹² Насоки относно ООВ, точка 29.

¹¹³ Насоки относно ООВ, точка 19.

¹¹⁴ Насоки относно ООВ, точка 27.

¹¹⁵ Насоки относно ООВ, точка 20.

¹¹⁶ Насоки относно ООВ, точка 12.

¹¹⁷ Насоки относно ООВ, точка 14.

това, че „ТІС не е зачело задължението на администратора да провери валидността на процедурите, въведени от неговия обработващ лични данни“.

113. Според френския надзорен орган, тъй като в член 28, параграф 3, буква з) от ОРЗД са изложени задълженията на администратора, когато използва обработващ лични данни, въз основа на констатациите ВНО следва да стигне до заключението, че е нарушен член 28, параграф 3, буква з) от ОРЗД, вместо член 33, параграф 1 от ОРЗД. В крайна сметка за френския надзорен орган това означава, че санкцията, издадена накрая, следва да се отнася до различни нарушения.
114. В своите Насоки относно ООВ ЕКЗД приема, че с възражение би могло да се оспори заключението на ВНО, като се има предвид, че констатациите на ВНО всъщност са довели до заключението, че е нарушена друга разпоредба от ОРЗД, освен или вместо разпоредбата, определена от ВНО¹¹⁸. ЕКЗД счита, че точно това е същността на възражението на френския надзорен орган, поради което то не може да бъде определено като неотнормимо и необосновано. Във възражението също така адекватно са представени аргументи, които подкрепят предложеното заключение. Същевременно ЕКЗД отбелязва, не са показани ясно значителните рискове, които проектът за решение поражда за основните права и свободи на субектите на данни, по-специално, по отношение на липсата на заключение относно нарушението на тази конкретна разпоредба¹¹⁹. Като се вземе предвид тази оценка ЕКЗД счита, че възражението на френския надзорен орган, свързано с възможно нарушение на член 28 от ОРЗД, вместо на член 33, параграф 1 от ОРЗД, не е отнормимо и обосновано в съответствие с член 4, параграф 24 от ОРЗД¹²⁰.
115. Възраженията на италианския надзорен орган към проекта за решение са относно това, дали ТІС е нарушило *между другото* и член 28 от ОРЗД в допълнение към член 33, параграф 1 от ОРЗД¹²¹.
116. Италианският надзорен орган се позовава на фактите, изложени в проекта за решение, и на констатациите на ВНО, че макар и ангажирането на ДЛЗД на глобално ниво в екипа за откриване и реагиране на обработващия лични данни, Twitter, Inc., да е предвидено във вътрешните политики на ТІС, на практика ДЛЗД на глобално ниво не е било ангажирано. Италианският надзорен орган отбелязва също, че Twitter, Inc., в качеството си на обработващ лични данни, не е подпомагало ТІС.
117. Според италианския надзорен орган, тъй като съгласно член 28, параграф 1 от ОРЗД от администраторите се изисква да използват единствено обработващи лични данни, които осигуряват достатъчно гаранции за прилагането на подходящи технически и организационни мерки, а съгласно член 28, параграф 3, буква е) от ОРЗД се изисква договорът между администратора и обработващия лични данни да гласи, че обработващият лични данни ще подпомага „администратора в това да гарантира спазване на задълженията съгласно членове 32—36, като взема предвид естеството на обработването и информацията, с която обработващият лични данни разполага“; въз основа на направените констатации ВНО следва да

---

¹¹⁸ Насоки относно ООВ във връзка с възражението, точка 27.

¹¹⁹ Насоки относно ООВ, точка 29.

¹²⁰ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

¹²¹ Насоки относно ООВ, точка 12.

стигне до заключението, че член 28, параграф 1 от ОРЗД и член 28, параграф 3, буква е) от ОРЗД също са били нарушени.

118. ЕКЗД счита, че възражението на италианския надзорен орган във връзка с член 28, параграф 2 и член 28, параграф 3, буква в) от ОРЗД трябва да се счита за „относимо“, тъй като, ако бъде прието, би довело до различно заключение по отношение на това дали има нарушение на ОРЗД¹²². По-специално, това включва „несъгласие относно заключенията, които ще бъдат направени от констатациите от разследването“, тъй като според него „констатациите разкриват нарушението на разпоредба от ОРЗД [...] в допълнение към [...] тези, които вече са анализирани в проекта за решение“¹²³.
119. Освен това, според ЕКЗД възражението е основателно, тъй като включва пояснения за причината, поради която се предлага изменение за решението¹²⁴: предложеното изменение се основава на факта, че администраторът не е спазил вътрешните си политики, според които следва да бъде ангажирано ДЛЗД на ТИС. Освен това, във възражението е отбелязано, че обработващият лични данни не е спазил договорното си задължение да подпомага администратора в съответствие с член 28, параграф 3, буква е) от ОРЗД.
120. ЕКЗД обаче отбелязва, че във възражението на италианския надзорен орган, свързано с член 28, параграф 1 и параграф 3, буква е) от ОРЗД, не са показани ясно значителните рискове, които проектът за решение поражда за основните права и свободи на субектите на данни¹²⁵. Поради тази причина повдигнатото от италианския надзорен орган възражение не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД¹²⁶.

6.4.1.5 Нарушение на член 32 от ОРЗД относно сигурността на обработването

121. Възражението на **германския надзорен орган**, ако бъде прието, би предполагало изменение, което ще доведе до различно заключение по въпроса дали има нарушение на ОРЗД, понеже в него се посочва „несъгласие относно заключенията, които ще бъдат направени от констатациите от разследването“¹²⁷, като е отбелязано, че констатациите може да са признак за нарушение и на член 32 от ОРЗД. Следователно ЕКЗД счита, че има връзка между съдържанието на възражението и потенциалното различно заключение¹²⁸. Освен това възражението е свързано със специфично правно и фактическо съдържание на проекта за решение¹²⁹.
122. Възражението на германския надзорен орган ясно показва значимостта на рисковете, пораждани от проекта за решението, за правата и свободите на субектите на данни, по-специално, като се подчертава, че фактите представляват „значително“ и „съществено“ нарушение на поверителността на личните данни и че голям брой лица са засегнати за

---

¹²² Насоки относно ООВ, точка 13.

¹²³ Насоки относно ООВ, точка 27.

¹²⁴ Насоки относно ООВ, точка 17.

¹²⁵ Насоки относно ООВ, точка 29.

¹²⁶ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

¹²⁷ Насоки относно ООВ, точка 28.

¹²⁸ Насоки относно ООВ, точка 13.

¹²⁹ Насоки относно ООВ, точка 14.

значителен период. Освен това германският надзорен орган заяви, че има показатели за наличието на „системна грешка“, за което ще е необходима по-задълбочена проверка, която да не е ограничена само до конкретната установена техническа грешка.

123. Предвид горепосочената оценка ЕКЗД счита, че възражението на германския надзорен орган, свързано с възможно нарушение на член 24 от ОРЗД, е относимо и обосновано в съответствие с член 4, параграф 24 от ОРЗД. Като следствие от това ЕКЗД оценява приложимостта на съществените въпроси, повдигнати от това възражение (вж. раздел 6.4.2 по-долу).
124. Що се отнася до възражението на **френския надзорен орган**, ЕКЗД счита, че то отговаря на критерия за „относимост“, понеже, ако бъде прието от ВНО, би било направено различно заключение по въпроса дали има нарушение на ОРЗД¹³⁰. Възражението на френския надзорен орган се базира на обосновката, предоставена от ирландския надзорен орган в неговия проект за решение, като тя е свързана със заключението дали правилно е установено нарушение на ОРЗД¹³¹. ЕКЗД припомня, че ЗНО трябва да представи фактите, които предполагаемо водят до различно заключение¹³², като отбелязва, че в разглеждания случай във възражението се анализират фактите, които биха довели до нарушение на член 32, параграф 1, буква г) от ОРЗД, вместо до нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД, и то по съгласуван, ясен и точен начин, като ясно се посочва с кои части от решението на ирландския надзорен орган не е съгласен ЗНО. Възражението на френския надзорен орган е явно относимо, понеже в него е описано несъгласие относно това дали е извършено нарушение на ОРЗД. Във възражението обаче само накратко са обяснени причините за предложената от него промяна и не е показана значимостта на рисковете, които проектът за решение поражда във връзка с основните права и свободи на субектите на данни във връзка с неустановяването на нарушение на член 32 от ОРЗД. Поради тази причина повдигнатото от френския надзорен орган възражение не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД¹³³.
125. Във възражението на **унгарския надзорен орган** също се разглежда това дали има нарушение на ОРЗД, като се твърди, че възможното нарушение на принципа на цялостност и поверителност също следва да се разследва. Възражението е явно относимо, понеже в него е описано, че следва да се разследва допълнителна разпоредба от ОРЗД (т.е. член 32 от ОРЗД). Но унгарският надзорен орган не обяснява по какъв начин проектът за решение би породил подобни рискове, нито обяснява изцяло защо според него определени аспекти от решението са непълни¹³⁴. Възражението не отговаря на критерия за предоставяне на стабилна обосновка чрез позоваване на правни или фактически аргументи. Напротив, в него просто се препоръчва, че ще е необходимо ирландският надзорен орган също да разследва спазването от администратора на член 32 от ОРЗД. Поради тази причина повдигнатото от унгарския надзорен орган възражение не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД¹³⁵.

---

¹³⁰ Насоки относно ООВ, точка 13.

¹³¹ Насоки относно ООВ, точка 16.

¹³² Насоки относно ООВ, точка 18.

¹³³ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

¹³⁴ Насоки относно ООВ, точка 18.

¹³⁵ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

6.4.1.6 Нарушение на член 33, параграф 3 от ОРЗД относно съдържанието на уведомлението за нарушение на сигурността на лични данни относно сигурността на обработването

126. **Германският надзорен орган** счита, че проектът за решение показва, че в допълнение към други разпоредби от ОРЗД би могъл да е нарушен и член 33, параграф 3 от ОРЗД. В този смисъл въпросът е „дали има нарушение“ на ОРЗД и че този въпрос не е разгледан и пояснен в проекта за решение. Следователно германският надзорен орган счита, че, ако бъде изменен, проектът за решение би довел до заключението за наличие на допълнителни нарушения на ОРЗД.

127. Германският надзорен орган не показва ясно значителните рискове, пораждани от проекта за решението, за основните права и свободи на субектите на данни. Поради тази причина възражението на базата на член 33, параграф 3 от ОРЗД не отговаря на изискванията, изложени в член 4, параграф 24 от ОРЗД¹³⁶.

6.4.1.7 Нарушение на член 34 от ОРЗД относно съобщаването на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни

128. **Унгарският надзорен орган** счита, че проектът за решение показва, че е възможно да е нарушен член 34 от ОРЗД в допълнение към други разпоредби от ОРЗД, особено като се има предвид факта, че техническата грешка е съществувала от няколко години и предвид сериозният ѝ характер, засягащ сигурността на администратора. В този смисъл въпросът е „дали има нарушение“ на ОРЗД и че този въпрос не е разгледан, и пояснен в проекта за решение. Следователно, унгарският надзорен орган счита, че ако бъде изменен, проектът за решение би довел до заключението за наличие на допълнителни нарушения на ОРЗД.

129. Унгарският надзорен орган не показва ясно значителните рискове, пораждани от проекта за решението, за основните права и свободи на субектите на данни. Поради тази причина възражението на унгарския надзорен орган на базата на член 33, параграф 34 от ОРЗД не отговаря на изискванията, изложени в член 4, параграф 24 от ОРЗД¹³⁷.

6.4.2 Оценка на приложимостта на значимия(-те) въпрос(-и), повдигнат(-и) в относимите и обосновани възражения, и заключение

130. Комитетът вече анализира представените възражения като относими и обосновани — по-специално възраженията на германския надзорен орган относно член 5, параграф 1, буква е) от ОРЗД, членове 24 и 32 от ОРЗД, както и възражението на италианския надзорен орган относно член 5, параграф 2 от ОРЗД, а също и отговора на ВНО на тези възражения, и представените от ТИС документи.

131. В съответствие с член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, предвид процедурата за разрешаване на спорове, ЕКЗД взема решение със задължителен характер по всички въпроси, които са предмет на относимите и обосновани възражения, по-специално, когато има нарушение на ОРЗД. ЕКЗД

---

¹³⁶ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

¹³⁷ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

може (и трябва) да вземе решение със задължителен характер, в което са взети под внимание, винаги когато е възможно, елементите на досието и правото на изслушване на ответната страна, и да предостави окончателно заключение относно прилагането на ОРЗД във връзка с разглеждания случай. След това, ВНО ще има задължението да приложи измененията в своето окончателно решение.

132. Комитетът счита, че наличните фактически елементи, включени в проекта за решението и във възраженията, не са достатъчни, за да се даде възможност на ЕКЗД да установи наличието на допълнителни (или алтернативни) нарушения на член 5, параграф 1, буква е), член 5, параграф 2, член 24 и член 32 от ОРЗД.
133. Комитетът счита, че в общи линии ограниченият обхват на проверката на ирландския надзорен орган — още от началото съсредоточена само върху това дали ТИС е нарушило член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД — оказва пряко въздействие върху обхвата на разследването, допълнителните мерки за установяване на фактите, както и върху способността на ЗНО да представи допълнителни елементи, за да може ЕКЗД да приеме възраженията.
134. ЕКЗД припомня задължението на ВНО да „се стреми да постигне консенсус“ със ЗНО (член 60, параграф 1 от ОРЗД) и да предоставя на ЗНО без забавяне „съответната информация“ по въпроса (член 60, параграф 3 от ОРЗД). Дори и в случая на проверка по собствена инициатива, Насоките относно относимите и обосновани възражения гласят, че ЗНО „следва да се стреми към постигане на консенсус относно обхвата на процедурата (т.е. разглежданите аспекти на обработването на данни), преди официално да стартира процедурата“¹³⁸, включително във връзка с възможно ново производство.
135. Макар че ЕКЗД счита, че надзорните органи се ползват с определена степен на свобода на преценка по отношение на решението как да структурират обхвата на своите проверки, ЕКЗД припомня, че една от главните цели на ОРЗД е да гарантира последователност в целия Европейски съюз, а сътрудничеството между ЗНО и ВНО е едно от средствата за постигането на това. ЕКЗД припомня също наличието на широк набор от инструменти за сътрудничество, предвидени от ОРЗД (включително по членове 61 и 62 от ОРЗД), като се има предвид целта да се постигне консенсус в рамките на механизма за сътрудничество и нуждата от обмен на цялата свързана информация с оглед да се гарантира защитата на основните права и свободи на субектите на данни.
136. ЕКЗД счита, че когато ВНО определя обхвата на проверката, макар че той може да е ограничен, той следва да го структурира по такъв начин, че да позволява на ЗНО да изпълняват ролята си ефективно наред с ВНО, когато определят дали има нарушение на ОРЗД.

7 ПО ОТНОШЕНИЕ НА КОРЕКТИВНИТЕ МЕРКИ, ОПРЕДЕЛЕНИ ОТ ВНО — ПО-СПЕЦИАЛНО ОТПРАВЯНЕТО НА ОФИЦИАЛНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

7.1 Анализ от ВНО в проекта за решение

137. В проекта за решение е обяснено, че макар в предварителния проект за решение предложените за налагане корективни правомощия да са както официално предупреждение съгласно член 58,

---

¹³⁸ Насоки относно ООВ, точка 28.

параграф 2, буква б) от ОРЗД, така и административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ съгласно член 58, параграф 2, буква и) от ОРЗД, в окончателния проект за решение се посочва налагането само на административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ на ТИС в качеството му на администратор¹³⁹.

138. В своите документи, свързани с предварителния проект за решение, ТИС изразява възражение срещу решението за отправяне на официално предупреждение, твърдейки, че нарушенията на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД не представляват „операции по обработване“, докато в член 58, параграф 2, буква б) от ОРЗД за надзорните органи се предвижда правомощието да отправят официални предупреждения, когато операциите по обработване са били в нарушение на разпоредби от ОРЗД¹⁴⁰. Аргументът на ТИС се позовава главно на факта, че нито забавянето в уведомяването на надзорния орган, нито неподдържаните досиета, представлява само по себе си операция по обработване¹⁴¹.
139. В своя проект за решение ирландският надзорен орган обясни своето решение да не отправя официално предупреждение, като припомни аргумента, представен от ТИС в неговите документи във връзка с предварителния проект за решение, според който нарушенията на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД не представляват „операции по обработване“, докато в член 58, параграф 2, буква б) от ОРЗД са предвидени правомощия на надзорните органи да отправят официални предупреждения, в случай че операциите по обработване са нарушили разпоредбите на ОРЗД¹⁴². Ирландският надзорен орган взе предвид факта, че терминът „операция(-и) по обработване“ се използва 50 пъти в ОРЗД и изглежда се използва, за да се назовава третирането или използването, или иначе казано действията, извършвани с личните данни, администрирани от администратора, но същевременно определението за „обработване“, предоставено в ОРЗД, е много обширно, поради което е спорно, като се има предвид, че нарушението е нещо, което засяга или е направено с личните данни, и оттук следва, че задължението за уведомяване (доколкото то в същността си трябва да предполага проверка на това, което се е случило с личните данни или с начина, по който са били засегнати), е неизменно свързано с една или повече операции по обработване¹⁴³. Ирландският надзорен орган не счете за необходимо да направи категорично заключение относно значението и ефекта на термина „операции по обработване“ в проекта за решение, но, отчитайки всички фактори, прецени, че правният аргумент на ТИС е „уважителен“ и реши да не пристъпва към отправяне на официално предупреждение към ТИС¹⁴⁴.

7.2 Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО

140. **Германският надзорен орган** повдигна възражение във връзка с факта, че макар в предварителния проект за решение да са предвидени както официално предупреждение, така и глоба, в проекта за решение е включена единствено глоба. Германският надзорен орган изрази несъгласие с обосновката, представена от ирландския надзорен орган, във връзка с решението да не се отправя официално предупреждение. Според германския надзорен орган правната

¹³⁹ Проект за решение, точка 12.1.

¹⁴⁰ Документи на ТИС във връзка с предварителния проект за решение, точка 11.1.

¹⁴¹ Проект за решение, точка 12.4.

¹⁴² Документи на ТИС във връзка с предварителния проект за решение, точка 11.1.

¹⁴³ Проект за решение, точка 12.5.

¹⁴⁴ Проект за решение, точка 12.5. Другите отделни аргументи, представени от ТИС във връзка с причините, поради които не е счетено за подходящо отправянето на официално предупреждение (документите на ТИС във връзка с предварителния проект за решение, точки 11.1—11.4) не са разгледани поотделно, а във връзка с горепосоченото решение (проект за решение, точка 12.6).

обосновка, приета от ВНО като „уважителна“, не е убедителна, тъй като за правното тълкуване е необходимо не само да се разгледа формулировката на разпоредбата, но и нейното значение и цел, историята на нейното развитие и систематичното ѝ интегриране в цялото законодателство.

7.3 Позиция на ВНО относно възраженията

141. В своя комбиниран меморандум ирландският надзорен орган изрази мнение, че макар и възражението на германския надзорен орган действително да се отнася до това „дали предвиденото действие във връзка с администратор или обработващ лични данни е в съответствие с [ОРЗД]“, то не показва по какъв начин не отправянето на официално предупреждение към ТИС би довело до значителни рискове за субектите на данни¹⁴⁵, в случай че решението да не се отправя официално предупреждение не е относимо и обосновано в съответствие с член 4, параграф 24 от ОРЗД.
142. Въпреки това, като разгледа приложимостта на значителния(-те) въпрос(-и), повдигнат(-и) във възраженията, ВНО обясни, че е разгледал термина „операции по обработване“ в съответствие с неговото значение и прилагане навсякъде в ОРЗД, като е забелязал, че този термин се използва единствено за правомощията на надзорните органи по член 58 от ОРЗД. Като взе предвид документите, представени от ТИС в отговор на възраженията на ЗНО до този момент, ВНО реши, отчитайки обхвата на проверката, която беше съсредоточена върху задълженията на администратора във връзка с уведомлението за Нарушението, че тази проверка „не включва констатацията, че разглежданите „операции по обработване“, свързани с Нарушението, са били в нарушение на [...] ОРЗД“¹⁴⁶. Следователно ВНО счете, че няма основание да преразглежда своето решение да не отправя официално предупреждение във връзка с възражението на германския надзорен орган.
143. ВНО отбеляза, че позицията му в проекта за решение да не отправя официално предупреждение е приложима само към специфичните обстоятелства за този случай, което не накърнява бъдещи решения за официални предупреждения, които могат да бъдат направени от ВНО и друг ЗНО¹⁴⁷.

7.4 Анализ на ЕКЗД

7.4.1 Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани

144. Възражението на **германския надзорен орган** се отнася до съответствието на предвиденото действие с ОРЗД, тъй като в него е посочено, че според германския надзорен орган би било подходящо ВНО да включи корективно действие в окончателното си решение: следователно възражението е относимо, като адекватно показва различното предложено заключение. Освен това то включва правна обосновка, която подкрепя неговото мнение, като предлага алтернативно правно тълкуване. С възражението обаче не се показва ясно значимостта на рисковете, които проектът за решение поражда за правата и свободите на субектите на данни и/или за свободния поток на лични данни. По-специално, в него не се съдържа обяснение за начина, по който не отправянето на официално предупреждение в този конкретен случай — когато е наложена и глоба — може да породи рискове за основните права и свободи на субектите на данни.

---

¹⁴⁵ Комбиниран меморандум, точка 5.79.

¹⁴⁶ Комбиниран меморандум, точка 5.78.

¹⁴⁷ Комбиниран меморандум, точка 5.78.

7.4.2 Заключение

145. ЕКЗД счита, че това възражение не отговаря на изискванията по член 4, параграф 24 от ОРЗД.
146. ЕКЗД отбеляза, че позицията на ВНО в проекта за решение да не отправя официално предупреждение е приложима само към специфичните обстоятелства на този случай, което не накърнява бъдещи решения за официални предупреждения, които могат да бъдат направени от ВНО и друг ЗНО¹⁴⁸.
147. Както беше посочено по-рано, решението на ЕКЗД да не оценява по същество повдигнатото възражение не накърнява бъдещите решения на ЕКЗД по същите или сходни въпроси.

8 ПО ОТНОШЕНИЕ НА КОРЕКТИВНИТЕ МЕРКИ — ПО-СПЕЦИАЛНО ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА АДМИНИСТРАТИВНОТО НАКАЗАНИЕ „ГЛОБА“ ИЛИ „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ“

8.1 Анализ от ВНО в проекта за решение

148. Проектът за решение съдържа обяснение, как ирландският надзорен орган е взел под внимание критериите по член 83, параграф 2 от ОРЗД, за да реши дали да наложи административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и как да определи неговия размер¹⁴⁹.
149. Що се отнася до изчисляването на глобата, в проекта за решение бяха анализирани на първо място **естеството, тежестта и продължителността на нарушението**, както е предвидено в член 83, параграф 2, буква а) от ОРЗД¹⁵⁰. В проекта за решение бяха разгледани *„естеството, обхватът или целта на обработването“*, като беше направено позоваване на операциите по обработване, извършвани от Twitter (платформа за „микроблогове“ и социална медийна платформа, в която потребителите имат възможността да документират своите мисли чрез „съобщения“), на естеството на обработването, породило Нарушението (произтичащо от техническа грешка, довела до това иначе „защитени“ съобщения да станат „незащитени“ и публично достъпни — в случаите, когато потребителите с Android са променили своите имейл адреси), и на обхвата на обработването (техническата грешка е засегнала най-малко 88 726 потребители от ЕС/ЕИП, тъй като между датата на техническата грешка на 4 ноември 2014 г. и пълното ѝ отстраняване на 14 януари 2019 г. са засегнати още хора, но не е било възможно всички те да се идентифицират)¹⁵¹.
150. В проекта за решение беше взет под внимание и **броят на засегнатите субекти на данни и нивото на претърпените от тях вреди**¹⁵², като беше стигнато до заключението, че броят на субектите на данни, които потенциално би могло да са засегнати от забавеното уведомяване, и потенциалните вреди за субектите на данни, произтичащи от последвалата забавена оценка от

¹⁴⁸ Комбиниран меморандум, точка 5.78.

¹⁴⁹ Проект за решение, точки 14.1—14.62.

¹⁵⁰ Член 83, параграф 2, буква а) от ОРЗД се отнася до *„естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се вземат предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на нанесената им вреда“*.

¹⁵¹ Проект за решение, точка 14.2.

¹⁵² Проект за решение, точки 14.3—14.5.

надзорния орган, са относими фактори, които трябва да се вземат предвид¹⁵³. Беше припомнено, че въздействието върху индивидуалните потребители и възможността то да нанесе вреда ще се отрази на равнището и естеството на публичното оповестяване на лични данни, и също беше припомнено, че е имало поне риск субектите на данни да претърпят вреди, свързани със забавянето на корективните действия¹⁵⁴. Позицията на ирландския надзорен орган в предварителния проект за решение беше, че „макар ТИС да не е потвърдило конкретното естество на публично оповестените чрез Нарушението данни, е разумно да се заключи, че предвид мащаба на засегнатите потребители и естеството на предлаганата от ТИС услуга, някои от разпространените лични данни във връзка поне с някои от потребителите, трябва да е включвало чувствителни категории данни и други материали от особено поверително естество“¹⁵⁵. Тази позиция беше доразвита в проекта за решение като бяха взети предвид документите на ТИС, с решението на ирландския надзорен орган, че „следва да бъде отдадена по-малка тежест на този фактор“ въз основа на факта, че „макар и да не може категорично да се каже, че няма засегнати от Нарушението потребители, които да са били засегнати от забавеното уведомяване, не съществува пряко доказателство за това, че забавеното уведомяване им е нанесло вреди“¹⁵⁶.

151. Що се отнася до **естеството на нарушението**, в проекта за решение беше подчертано, че нарушенията на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД не са свързани със материалноправната част на Нарушението¹⁵⁷. Ирландският надзорен орган взе предвид също факта, че естеството на задълженията по член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД е такова, че спазването им е от основно значение за цялостното функциониране на режима на надзор и правоприлагане, които изпълняват надзорните органи във връзка както със специфичния въпрос за нарушенията на сигурността на личните данни, така и с установяването, и оценяването на по-обширни въпроси, свързани с неспазването на задълженията от администраторите, както и че неспазването на такива задължения има сериозни последици, тъй като крие риска от подкопаване на ефективното упражняване от надзорните органи на техните функции съгласно ОРЗД¹⁵⁸.
152. Що се отнася до **тежестта на нарушението** на член 33, параграф 1 от ОРЗД, в проекта за решение е разгледан начинът, по който то е възпрепятствало цялостната цел за уведомяване на надзорния орган за нарушение на сигурността на личните данни – фактът, че не е показана материална вреда на субектите на данни, че корективните мерки на ТИС са били ограничени до действия в перспектива с цел отстраняване на техническата грешка (и не са включвали ретроспективна оценка за определяне на рисковете за субектите на данни, които поражда Нарушението), и че съществува очевидната липса на официална оценка на риска, извършена от ТИС¹⁵⁹. В проекта за решение не е счетено, че твърдението на ТИС, че Нарушението се дължи на изолирана грешка (довела до забавянето в уведомяването на ДЛЗД), има достатъчно тежест, за да облекчи тежестта на нарушението (но е взет под внимание изолираният характер на инцидента, с което се прави отклонение от предварителното становище в предварителния

---

¹⁵³ Проект за решение, точка 14.5.

¹⁵⁴ Проект за решение, точка 14.5 (в проекта за решение е отбелязано, че „Очевидно въздействието върху отделните потребители и възможността от това да произтичат вреди ще зависят от степента на публично оповестените лични данни и също от естеството на тези лични данни“).

¹⁵⁵ Проект за решение, точка 14.5.

¹⁵⁶ Проект за решение, точка 14.5.

¹⁵⁷ Проект за решение, точка 14.6.

¹⁵⁸ Проект за решение, точка 14.11.

¹⁵⁹ Проект за решение, точки 14.16—14.18.

проект за решение, че Нарушението е признак за по-широк и по-системен проблем¹⁶⁰. Що се отнася до тежестта на нарушението на член 33, параграф 5 от ОРЗД, в проекта за решението беше подчертано, че е необходимо нарушенията да се документират правилно, за да може надзорният орган да проверява спазването от администратора на член 33 от ОРЗД¹⁶¹, както и че е било необходимо ирландският надзорен орган да отправи множество запитвания, за да получи яснота относно фактите около уведомлението за Нарушението¹⁶², но беше признато, че недостатъците в документацията се дължат на неволно погрешно разбиране на изискванията (които обаче са ясни от формулировката на разпоредбата)¹⁶³. В проекта за решение беше заключено, че всяко нарушение е имало „ниска до средна степен на тежест“¹⁶⁴.

153. Що се отнася до **продължителността на нарушението** на член 33, параграф 1 от ОРЗД, в проекта за решение е сметено, че става въпрос за период от два дни, който е оценен от гледна точка цялостната времева рамка, обичайно допустима за уведомления относно нарушения (72 часа), като е отбелязано, че тя не е тривиална или незначителна¹⁶⁵. Що се отнася до продължителността на нарушението по член 33, параграф 5 от ОРЗД, в проекта за решение е заключено, че тя е текуща¹⁶⁶.
154. Що се отнася до **член 83, параграф 2, буква б) от ОРЗД** (дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност), ирландският надзорен орган стигна до заключението в своя проект за решение, че е нарушението на ТИС по член 33, параграф 1 от ОРЗД **е извършено по небрежност**¹⁶⁷, като подчерта, че забавянето в уведомяването на ДЛЗД на глобално ниво се е възникнало поради това, че част от вътрешния протокол на Twitter Group не е била завършена, както е предвидено, а протоколът не е бил толкова ясен, колкото е можело да бъде¹⁶⁸. Това доведе до заключението, че забавянето е възникнало в резултат на небрежност от страна на администратора, но твърдението на ТИС за това, че забавеното уведомление не е признак за по-обширен системен проблем и представлява изолиран случай, беше прието¹⁶⁹. Ирландският надзорен орган не установи доказателство за умишлено поведение във връзка с нарушението на член 33, параграф 1 от ОРЗД¹⁷⁰. В проекта за решение беше установена небрежност също и в нарушението на ТИС на член 33, параграф 5 от ОРЗД¹⁷¹, тъй като то не е имало знанието и желанието да причини нарушението (което би представлявало умисъл), но няма пълна документация, за да може да се потвърди спазването на член 33¹⁷².
155. Що се отнася до **член 83, параграф 2, буква в) от ОРЗД**, т.е. предприетите от администратора действия за **смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни**, според проекта за решение са предприети корективни мерки, за да се избегне повтаряне на проблема

---

¹⁶⁰ Проект за решение, точка 14.19.

¹⁶¹ Проект за решение, точка 14.20.

¹⁶² Проект за решение, точка 14.21.

¹⁶³ Проект за решение, точка 14.24.

¹⁶⁴ Проект за решение, точка 14.24.

¹⁶⁵ Проект за решение, точка 14.26 (започнало е с изтичането на 72-та часа от 3 януари 2019 г. (т.е. на 6 януари 2019 г.) и приключило в момента, в който ТИС е уведомило за Нарушението на 8 януари 2019 г.).

¹⁶⁶ Проект за решение, точка 14.29.

¹⁶⁷ Проект за решение, точка 14.34.

¹⁶⁸ Проект за решение, точки 14.33—14.34.

¹⁶⁹ Проект за решение, точка 14.34.

¹⁷⁰ Проект за решение, точка 14.35.

¹⁷¹ Проект за решение, точка 14.38.

¹⁷² Проект за решение, точки 14.36, 14.38.

и за отстраняване на техническата грешка, които са сметени за единствения смекчаващ фактор при оценяване на размера на глобата, която ще бъде наложена¹⁷³.

156. В проекта за решение е взет под внимание **член 83, параграф 2, буква г)**, т.е. **степената на отговорност** на администратора или обработващия лични данни, като са отбелязани съществуващите и впоследствие засилени технически и организационни мерки, приложени от ТИС като администратор, включително изменението на вътрешния протокол на Twitter Group (който, както установи ирландският надзорен орган, не е толкова ясен, колкото би могло да бъде), мерките за обучение на персонала, предприети след това от Twitter, Inc. (беше предоставено допълнително обучение на вътрешно равнище, при което беше подчертано значението на това екипът на ДЛЗД — а следователно и ТИС като администратор — да бъдат посочени във вътрешната система за изпращане на уведомления), както и наличието на вътрешни структури, и гаранции относно отговорността по въпросите, свързани с мрежовата сигурност, и провеждането на редовен експертен одит от трета страна на програмата за информационна сигурност на Twitter, Inc.¹⁷⁴ Въпреки че не е сметено, че възникналите въпроси са признак за по-обширен системен проблем¹⁷⁵, а ТИС демонстрира като цяло отговорен и отчетен подход към сигурността на данните¹⁷⁶, беше сметено, че администраторът е проявил средно до високо равнище на отговорност, понеже липсва яснота в протокола, видно и от последващото му изменение¹⁷⁷.
157. **Степента на сътрудничество** с надзорния орган беше оценена в съответствие с **член 83, параграф 2, буква е) от ОРЗД** и беше установено, че тя не представлява смекчаващ фактор¹⁷⁸. Ирландският надзорен орган призна, че ТИС е сътрудничило изцяло, но отбеляза, че това е законово задължение, а ТИС не го е надхвърлило¹⁷⁹.
158. Във връзка с **член 82, параграф 2, буква ж) от ОРЗД** относно **категиите засегнати лични данни**, в проекта за решение беше направено заключението, че забавеното уведомление е можело да засегне всяка категория лични данни и че не може с категоричност да се каже, че субектите на данни не са претърпели вреди или че няма засегнати категории лични данни¹⁸⁰.
159. **Начинът, по който ирландският надзорен орган е разбрал за нарушението**, беше сметен за важен фактор за определяне на размера на глобата (в съответствие с член 83, параграф 2, буква з) от ОРЗД), понеже, макар че ТИС с готовност предоставяше цялата налична документация, от документите ирландският надзорен орган не успя да потвърди спазване на член 33 от ОРЗД, а първоначално предоставената в уведомлението до ирландския надзорен орган информация беше неточна¹⁸¹.

---

¹⁷³ Проект за решение, точки 14.39—14.42.

¹⁷⁴ Проект за решение, точки 14.43—14.47.

¹⁷⁵ Проект за решение, точка 14.45.

¹⁷⁶ Проект за решение, точка 14.47.

¹⁷⁷ Проект за решение, точка 14.47.

¹⁷⁸ Проект за решение, точка 14.50.

¹⁷⁹ Проект за решение, точка 14.49.

¹⁸⁰ Проект за решение, точка 14.54.

¹⁸¹ Проект за решение, точка 14.58.

160. Беше установено, че критериите в **член 83, параграф 2, букви д), и) и й) от ОРЗД** не са приложими и не бяха установени допълнителни елементи във връзка с **член 83, параграф 2, буква к) от ОРЗД**¹⁸².
161. Ирландският надзорен орган подчерта в своя проект за решение, че при липсата на специфични насоки на равнището на ЕС относно изчисляването на глобите той не е задължен да прилага определена методология или да използва фиксирана финансова отправна точка¹⁸³, а също и че изразът „надлежно се разглеждат“ осигурява на надзорните органи голяма свобода на преценка относно начина за претегляне на факторите в член 83, параграф 2 от ОРЗД¹⁸⁴.
162. Що се отнася до определянето на съответното предприятие за целите на изчисляване на горната граница на наказанието, предвидено в **член 83, параграф 4 от ОРЗД**, ирландският надзорен орган подчерта, че фактът, че ТИС се ползва с автономност в контрола над обработването на данни, не означава, че той спира да е част от **единен стопански субект** заедно със своето дружество майка, и отбеляза, че освен собствеността над ТИС на Twitter, Inc., Общият съвет на Twitter, Inc. изглежда е един от тримата директори на ТИС¹⁸⁵.
163. Поради тези причини ВНО изчисли горната граница на размера на всяка наложена глоба въз основа на оборота на Twitter, Inc.¹⁸⁶ Тъй като годишният оборот на Twitter, Inc. през 2018 г. е възлизал на 3 милиарда щатски долара, горната граница е определена на 60 милиона щатски долара (2% от 3 милиарда щатски долара)¹⁸⁷.
164. Като са приложени принципите на **ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект (член 83, параграф 1 от ОРЗД)**, в проекта за решение е счетено, че глобата не може да бъде ефективна, ако не оказва значително въздействие върху прихода на администратора; че нарушението трябва да не се разглежда абстрактно, независимо от въздействието върху администратора и че е необходимо да се възпират бъдещите нарушения¹⁸⁸.
165. Ирландският надзорен орган предложи да се наложи административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в диапазона на 150 000—300 000 щатски долара, т.е. между 0,005% и 0,01% от годишния оборот на предприятието или между 0,25% и 0,5% от максималния размер на глобата, който може да бъде наложен по отношение на тези нарушения. Това се равнява на глоба между 135 000 и 275 000 евро¹⁸⁹.

8.2 Резюме на възраженията, повдигнати от ЗНО

166. **Австрийският надзорен орган** повдигна възражение относно размера на предложената глоба или имуществена санкция и относно факта, че ВНО е предложил диапазон, вместо фиксирана сума. Що се отнася до член 83, параграф 2, буква а) от ОРЗД, австрийският надзорен орган

¹⁸² Проект за решение, точки 14.48, 14.59, 14.60, 14.61.

¹⁸³ Проект за решение, точка 15.2

¹⁸⁴ Проект за решение, точка 15.1

¹⁸⁵ Проект за решение, точка 15.13.

¹⁸⁶ Проект за решение, точка 15.14.

¹⁸⁷ Проект за решение, точка 15.19.

¹⁸⁸ Проект за решение, точка 15.18.

¹⁸⁹ Проект за решение, точка 15.20 (Горната граница на предложения в проекта за решението диапазон е по-ниска от тази в предварителния проект за решение, за да се отразят промените в мненията във връзка с тежестта, степента на отговорност на администратора и това дали нарушенията са били системни). В точка 15.21 от проекта за решение се подчертава, че за да се защитят процедурните права на ТИС, е предложен диапазон на глобата, вместо фиксирана цифра, и се признава възможността ЗНО да отправят коментар в коя част от този диапазон следва да се определи санкцията.

подчерта, че от Нарушението са засегнати най-малко 88 726 души (но вероятно и повече) и че „е много вероятно на широката общественост да са оповестени чувствителни данни“.

167. В повдигнатото от австрийския надзорен орган възражение е изразено несъгласие относно начина, по който в проекта за решение е анализиран *моментът, в който следва да се счита, че администраторът е разбрал за нарушението на сигурността на данните*. По-специално, австрийският надзорен орган заяви в своето възражение, че ТИС следва да е изпратило уведомление за нарушение на сигурността на данните в рамките на 72 часа, след като обработващият лични данни е получил доклада от техническата грешка, в резултат на което е разбрал за Нарушението. Беше подчертано, че ТИС има отговорността да извършва надзор над операциите по обработване, които обработващият лични данни извършва и че администраторът не следва да се опитва да скрие грешката на своя обработващ лични данни, с когото има договорно правоотношение и който сам той е избрал. Това допринася за нарушението на член 33, параграф 1 от ОРЗД да бъде оценено от австрийския надзорен орган като „тежко“.
168. Що се отнася до това *„дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност“* (член 83, параграф 2, буква б) от ОРЗД), австрийският надзорен орган заяви, че поведението на ТИС следва да се определи като „умишлено“ въз основа на критериите за знание и желание, установени в Насоките относно налагането и определянето на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ („РД253“) на Работната група по член 29, одобрени от ЕКЗД¹⁹⁰. Що се отнася до критерия, свързан с *предприетите действия за смекчаване на последиците от вредите*, претърпени от субектите на данни (член 83, параграф 2, буква в) от ОРЗД), австрийският надзорен орган подчерта, че *„първоначално ТИС не е имал намерение да уведомява потребителите, които са били засегнати от нарушението“* и че *„предприетите от Twitter Inc. стъпки за отстраняване на техническата грешка са единственият смекчаващ фактор“*. И накрая, австрийският надзорен орган счита, че диапазонът на предложената от ирландския надзорен орган глоба е нито ефективен, нито пропорционален, нито възпиращ във връзка с изброените в член 83, параграф 2, букви а)–к) от ОРЗД критерии. В заключение е предложено да бъде наложено по-високо административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, което би отговаряло на изискването за ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект (а именно *„минимален размер от 1% от годишния оборот на предприятието“*).
169. **Германският надзорен орган** повдигна възражение, в което заяви, че предложената от ВНО глоба е „твърде ниска“ и „не отговаря на разпоредбите на член 83, параграф 1 от ОРЗД“. По-специално, германският надзорен орган заяви, че глобата няма възпиращ ефект. Във възражението се припомня, че санкцията може да бъде счетена за ефективна и възпираща, ако е подходяща както като обща превантивна мярка, за да възпрепятства широката общественост от това да извършва нарушения и да затвърди доверието на широката общественост във валидността на правото на Съюза, така и като специална превантивна мярка с цел да се възпрепятства нарушителят от това да извършва последващи нарушения. Германският надзорен орган също заяви аргументирано, че финансовият капацитет на едно предприятие (от гледна точка на оборота) може да бъде важен признак за необходимите суми за постигане на възпиращ ефект: това може да включва тази част от оборота, която се генерира от продуктите, във връзка с които е извършено нарушението, което може да определи мащаба на нарушенията. Надзорният орган също сподели, че възпиращият ефект на големите глоби може да се постигне само, ако наложените суми не могат да бъдат платени лесно поради големи активи или високи доходи, включително че глобата трябва да има този ефект, особено по отношение на

¹⁹⁰ https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=611237.

обработването на конкретни данни. Вследствие на това рискът от глоба трябва да бъде достатъчно висок, за да направи обработването на данни икономически неизгодно и неефективно от обективна гледна точка. Тъй като бизнес моделът и оборотът на Twitter се основава на и генерира главно чрез обработване на данни, германският надзорен орган счита, че възпиращата глоба в конкретния случай трябва да е толкова висока, че да направи нерентабилно незаконното обработване на данни. Въз основа на определението за глоба, възприето от германския надзорен орган, глобата за описаното в проекта за решение нарушение би варирила от приблизително 7 348 035,00 ЕВРО до 22 044 105,00 ЕВРО.

170. **Унгарският надзорен орган** заяви, че макар и „глобите да са основателни за извършените нарушения“, „описаната в проекта глоба е неразумно ниска, непропорционална и поради това няма възпиращ ефект от гледна точка на тежестта на извършеното нарушение и световната пазарна сила на администратора“.
171. **Италианският надзорен орган** поиска от ВНО да „преизгледа проекта за решението от гледна точка на това, че той е свързан и с определянето на размера на административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, като вземе под внимание и специфичните утежняващи обстоятелства по случая във връзка с естеството на администратора на данни, и тежестта, и продължителността на нарушението на сигурността на данните“.

8.3 Позиция на ВНО относно възраженията

172. Ирландският надзорен орган оцени, че повдигнатите от австрийския, германския и унгарския надзорен орган възражения във връзка с административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ са „относими и обосновани“ по смисъла на член 4, параграф 24 от ОРЗД. Същевременно ирландският надзорен орган не прие тези възражения поради причините, изложени в комбинирания меморандум¹⁹¹.
173. По-специално, що се отнася до възраженията на австрийския и на германския надзорен орган, ирландският надзорен орган счита за подходящи своята оценка и прилагането на факторите спрямо член 83, параграф 2, букви а) и б) от ОРЗД. Що се отнася до възражението на австрийския надзорен орган, ирландският надзорен орган твърди, че нарушението от ТИС на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД е в резултат от небрежността на ТИС, а не на умишлен пропуск¹⁹². Следователно ирландският надзорен орган счита, че предложената от австрийския надзорен орган глоба не е пропорционална¹⁹³. Освен това надзорният орган счита, че безпокойството на австрийския надзорен орган относно предложението в проекта за решение диапазон на наказанието, вместо фиксирана сума, не е добре развито и изяснено от ЗНО¹⁹⁴. Що се отнася до възражението на германския надзорен орган, ирландският надзорен орган отбелязва възражението във връзка с необходимостта глобата да отговаря на изискването да има възпиращ ефект, но счита, че предложеното от германския надзорен орган равнище на глобата не е пропорционално в този случай¹⁹⁵. Поради горепосочените причини ирландският надзорен орган счита, че тези възражения са относими и обосновани, но предлага да не ги приема¹⁹⁶.

¹⁹¹ Комбиниран меморандум, точки 5.60—5.72.

¹⁹² Комбиниран меморандум, точка 5.62.

¹⁹³ Комбиниран меморандум, точка 5.63.

¹⁹⁴ Комбиниран меморандум, точка 5.64.

¹⁹⁵ Комбиниран меморандум, точка 5.68.

¹⁹⁶ Комбиниран меморандум, точки 5.65, 5.68.

174. Ирландският надзорен орган взе надлежно под внимание мнението на австрийския надзорен орган във връзка с определянето на момента на разбиране и на уведомяване от ТИС за Нарушението, но заключи, че въпреки действителното „разбиране“ на ТИС за Нарушението на 7 януари 2019 г., ТИС би следвало да е разбрало за Нарушението най-късно до 3 януари 2019 г.¹⁹⁷. Определяйки 3 януари 2019 г. като датата, на която ТИС би трябвало да е разбрало за нарушението, ирландският надзорен орган взе под внимание това, че е възникнало по-ранно забавяне в периода от момента, в който Twitter, Inc. за пръв път е уведомено за инцидента от изпълнител 2, до момента, в който Twitter, Inc. е стартирало своята проверка¹⁹⁸. Освен това ирландският надзорен орган пояснява, че не твърди, че *„като цяло за администраторите на данни би трябвало автоматично да се счита, че разбират за нарушенията на сигурността на данните в същия момент, в който техният обработващ лични данни разбере за нарушението“*¹⁹⁹. Надзорният орган заявява също, че *„обикновено обработващият лични данни, който стане обект на нарушение, ще разбере за инцидента в по-ранен момент, отколкото своя администратор, и при условие че е ефективен и/или спазен договореният между администратора и обработващия лични данни процес, администраторът ще „разбере“ за нарушението [...] по такъв начин, който му позволява да спази своето задължение да уведоми за същия“*²⁰⁰.

8.4 Анализ на ЕКЗД

8.4.1 Оценка на това дали възраженията са относими и обосновани

175. Що се отнася до възможността за относими и обосновани възражения срещу това, дали предвиденото действие във връзка с администратора или обработващия лични данни е в съответствие с ОРЗД²⁰¹ с цел да се оспори размерът на предложените глоби, ЕКЗД наскоро поясни, че *„е възможно възражението да оспорва елементите, на които е направено позоваване за изчисляване на размера на глобата“*²⁰². Това може да е пример за възражение относно това, дали предвиденото действие във връзка с администратора или обработващия лични данни е в съответствие с ОРЗД.

176. В разглеждания случай възражението на **австрийския надзорен орган** оспорва елементите, на които е направено позоваване от ирландския надзорен орган при изчисляване на размера на глобата и следователно се отнася до съответствието с ОРЗД на предложеното действие спрямо администратора. Австрийският надзорен орган изясни връзката между своето възражение и проекта за решение, и доказа по какъв начин предложените промени биха довели до различно заключение. Освен това той предостави аргументи за причината, поради която се предлага изменение на решението, като посочи алтернативно тълкуване на три от критериите, изброени в член 83 от ОРЗД, позовавайки се на фактически и правни аргументи. Надзорният орган ясно показва значимостта на поражданите от проекта за решение рискове, като преди всичко заявява, че предложената глоба или имуществена санкция не е адекватна, ефективна и възпираща, като за тази цел припомня, че е необходимо тя да може възпрепятства широката общественост от това да извършва сходни нарушения и да затвърди доверието на обществеността в прилагането на правото на Съюза, както и да възпрепятства администратора от това да извършва последващи

¹⁹⁷ Комбиниран меморандум, точка 5.48.

¹⁹⁸ Комбиниран меморандум, точка 5.50.

¹⁹⁹ Комбиниран меморандум, точка 5.50.

²⁰⁰ Комбиниран меморандум, точка 5.50.

²⁰¹ ОРЗД, член 4, параграф 24.

²⁰² Насоки относно ООВ, точка 34.

нарушения. В допълнение към това в оценката на тежестта на нарушението във възражението е взета под внимание и степента, в която субектите на данни (чийто брой вероятно е по-висок от определения) са засегнати от Нарушението (напр. с излагането на иначе защитените им „съобщения“, които е вероятно да включват чувствителни данни, на достъпа на по-широката общественост). Предполагаемата умишленост на нарушението според австрийския надзорен орган предполага много по-голямо въздействие върху способността да се разграничи правилното от грешното, отколкото има едно нарушение от небрежност. Предвид горепосочената оценка ЕКЗД счита, че възражението на австрийския надзорен орган е относимо и обосновано в съответствие с член 4, параграф 24 от ОРЗД. Като следствие от това ЕКЗД оценява приложимостта на съществените въпроси, повдигнати от това възражение (вж. Раздел 8.4.2 по-долу).

177. **Възражението на германския надзорен орган** също трябва да се счита за относимо, тъй като се отнася до съответствието на предвиденото действие с ОРЗД, понеже с него се оспорват елементите, на които е направено позоваване с цел да се изчисли размерът на глобата. По-специално в него се твърди, че наложената от ирландския надзорен орган глоба не е възпираща и поради това извършеното изчисление не отговаря на изискванията на член 83, параграф 1 от ОРЗД. Германският надзорен орган изясни, че санкцията се счита за ефективна и с възпиращ ефект, когато служи като обща превантивна мярка, възпираща широката общественост от това да извършва нарушения, както и за да затвърди нейното доверие във валидността на правото на Съюза, но и също когато възпира извършителя от това да извършва допълнителни нарушения. В допълнение към това надзорният орган ясно показва значимостта на рисковете, които проектът за решение поражда за правата и свободите на субектите на данни, тъй като, ако не бъде наложена възпираща и ефективна санкция, администраторът може да не бъде спрян да извършва допълнителни нарушения.
178. Друг аргумент, посочен от германския надзорен орган, за да покаже значимостта на рисковете, е, че неправилното отстраняване на Нарушението предполага „*системна грешка*“, заради която би било необходимо администраторът да бъде подложен на по-задълбочена проверка, отвъд еднократния конкретен инцидент. Германският надзорен орган припомни също, че е засегнат голям брой лица и че периодът е също толкова значителен, като заключи, че наложените на базата на член 58, параграф 2 от ОРЗД колективни правомощия трябва да се разгледат от гледна точка на тези елементи. В заключение ЕКЗД счита, че възражението е относимо и обосновано в рамките на определението на член 4, параграф 24 от ОРЗД. Като следствие от това ЕКЗД оценява приложимостта на съществените въпроси, повдигнати от това възражение (вж. Раздел 8.4.2 по-долу).
179. Възражението на **унгарския надзорен орган** е относимо, тъй като се отнася също и до съответствието на предвиденото действие във връзка с ОРЗД, като в него той заявява, че предложената глоба или имуществена санкция е „*неоснователно ниска, непропорционална и поради това няма възпиращ ефект*“. Макар че възражението се отнася до „*техническата грешка в приложението на администратора през годините*“ и до „*сериозния ѝ характер, засягащ сигурността на данните*“, както и до „*тежестта на извършеното нарушение*“, и „*световната пазарна сила на администратора*“, в него не е показана ясно значимостта на рисковете за правата и свободите на субектите на данни, породени от размера на глобата,

предложена от ирландския надзорен орган. В резултат на това ЕКЗД счита, че възражението не отговаря на изискванията по член 4, параграф 24 от ОРЗД²⁰³.

180. На последно място, относимостта на възражението, повдигнато от **италианския надзорен орган**, е видна и от неговото позоваване на това дали предложеното действие е в съответствие с ОРЗД, тъй като той твърди, че ирландският надзорен орган следва да преразгледа проекта за решение във връзка с определянето на размера на административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“. Като се позовава на „горепосочените възражения“, а оттам и на факта, че посочените аспекти са „съвс структурен характер, що се отнася до организацията на администратора“, и „неизменно ще доведат до ефекти не само за разглеждания случай, но и за всяко нарушение на данни, което може да възникне в бъдеще“, с възражението на италианския надзорен орган ясно е показана значимостта на рисковете за правата и свободите на субектите на данни във връзка с определянето на размера на глобата.
181. Следователно ЕКЗД счита, че възражението на италианския надзорен орган е обосновано и относимо и отговаря на изискванията по член 4, параграф 24 от ОРЗД. ЕКЗД ще анализира приложимостта на съществените въпроси, повдигнати от това възражение.

8.4.2 Оценка на приложимостта на значимия(-те) въпрос(-и), повдигнат(-и) в относимите и обосновани възражения

182. ЕКЗД счита, че според определените като относими и обосновани възражения в този подраздел²⁰⁴ трябва да се направи оценка на това дали в проекта за решение е предложена глоба в съответствие с критериите, установени от член 83 от ОРЗД и Насоките на Работната група за защита на личните данни по член 29 относно прилагането и определянето на административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ за целите на Регламент (ЕС) 2016/679 („РД253“) (одобрени от ЕКЗД)²⁰⁵.
183. Действително може да се използва и механизмът за съгласуваност, за да се насърчи последователно прилагане на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“²⁰⁶: когато чрез относимо и обосновано възражение са оспорени елементите, на които е направил позоваване ВНО в изчисляването на размера на глобата или имуществена санкция, ЕКЗД може да нареди на ВНО да извърши ново изчисляване на предложената глоба, като премахне недостатъците в установяването на причинно-следствените връзки между разглежданите факти и начина, по който е изчислена предложената глоба на базата на критериите в член 83 от ОРЗД, и общите стандарти, установени от ЕКЗД²⁰⁷. Глобата следва да бъде ефективна, пропорционална или възпираща, както се изисква от член 83, параграф 1 от ОРЗД, като се имат предвид фактите по случая²⁰⁸. Освен това, когато взема решение относно

---

²⁰³ Като следствие от това ЕКЗД не заема каквато и да е позиция относно приложимостта на съществените въпроси, засегнати в тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

²⁰⁴ Възраженията са тези на австрийския, германския и италианския надзорен орган.

²⁰⁵ Насоки на Работната група за защита на личните данни по член 29 относно прилагането и определянето на административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ за целите на Регламент (ЕС) 2016/679 („РД253“) (одобрени от ЕКЗД на 25 май 2020 г.).

²⁰⁶ ОРЗД, съображение 150.

²⁰⁷ Насоки относно ООВ, точка 34.

²⁰⁸ Насоки на ЕКЗД относно административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“, стр. 7.

размера на глобата, ВНО трябва да вземе предвид критериите, посочени в член 83, параграф 2 от ОРЗД.

184. Що се отнася до естеството, тежестта и продължителността на нарушението, установено в член 33, параграфи 2 и 5 от ОРЗД, в **член 83, параграф 2, буква а) от ОРЗД** се изисква да се вземат под внимание *между другото естеството, обхватът и целта на съответното обработване*, както и **броят на засегнатите субекти на данни и равнището на претърпените от тях вреди**.
185. ЕКЗД е съгласен с ирландския надзорен орган, че нарушението, което трябва да се разгледа, не е Нарушението само по себе си, а спазването на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД за уведомяване на компетентния надзорен орган за това нарушение и за документирането му.
186. ЕКЗД отбелязва, че ирландският надзорен орган отчита естеството на обработването, както и броят на засегнатите субекти на данни. Що се отнася до **естеството на обработването**, ирландският надзорен орган го описва като платформа за „микроблогове“ и социална медийна платформа, в която потребителите имат възможността да документират своите мисли чрез „съобщения“. ЕКЗД счита, че когато се оценява естеството на обработването, трябва да се вземе под внимание и фактът, че „съответното обработване“ е включвало съобщения на субекти на данни, които съзнателно са избрали да ограничат аудиторията на тези съобщения. ЕКЗД отбелязва, че в проекта за решение на ирландския надзорен орган е счетено, че: *„въздействието върху отделните потребители и възможността, от това да произтичат вреди, ще зависят от степента на публично оповестени лични данни и също от естеството на тези лични данни*. Позицията на ирландския надзорен орган в предварителния проект за решение беше, че *„макар ТИС да не е потвърдило конкретното естество на публично оповестените чрез Нарушението данни, е рационално да се заключи, че предвид мащаба на засегнатите потребители и естеството на предлаганата от ТИС услуга, някои от разпространените лични данни във връзка поне с някои от потребителите, трябва да е включвало чувствителни категории данни и други материали от особено поверително естество“*²⁰⁹. Ирландският надзорен орган, на базата на представените от ТИС документи, обаче придаде по-малка тежест на този фактор, отколкото в предварителния проект за решение, тъй като нямаше пряко доказателство за вреди²¹⁰. ЕКЗД обаче счита, че когато е оценявал естеството на съответното обработване, ирландският надзорен орган все пак следва да е придал значителна тежест на факта, че „съответното обработване“ включва съобщения от субекти на данни, които умишлено са избрали да ограничат аудиторията на тези съобщения. По-специално, ирландският надзорен орган следва да е придал значителна тежест на този факт, като се има предвид, че той е припомнен в проекта за решение, където се заявява, че *„големият мащаб на засегнатия сегмент от потребители поражда възможността за много по-широк спектър на вредата, произтичаща от Нарушението, особено като се има предвид естеството на предлаганата от ТИС услуга“* и *„вероятността много потребители да са разчитали на функцията за запазване на поверителността на „съобщенията“, за да споделят информация или мнения (спокойни в средата, която са вярвали, че е поверителна и контролирана), каквито обикновено не биха представили в публичната сфера“*²¹¹.
187. Освен това, що се отнася до обхвата на съответното обработване като такова, ирландският надзорен орган изглежда заменя обхвата на обработването с броя на засегнатите субекти на данни. ЕКЗД счита, че **естеството и обхватът на „обработването“**, които трябва да се вземат под

²⁰⁹ Проект за решение, точка 15.51.

²¹⁰ Вж. точка 150 по-горе.

²¹¹ Проект за решение, точка 14.51.

внимание при определяне на глобата, не е операцията по обработване, която се състои в (непреднамереното) оповестяване (нарушение на сигурността на личните данни) или в причината за него, а по-скоро обхватът на свързаното обработване, извършвано от ТИС, както е описано в предходната точка.

188. Според австрийския надзорен орган **моментът, в който администраторът на лични данни е разбрал за нарушението, има значение за тежестта на нарушението** на член 33, параграф 1 от ОРЗД. В повдигнатото от австрийския надзорен орган възражение е изразено несъгласие относно начина, по който следва да се определи или оцени моментът, в който следва да се счита, че администраторът е разбрал за нарушението на сигурността на данните. По-специално, австрийският надзорен орган заяви в своето възражение, че ТИС следва да е изпратило уведомление за нарушение на сигурността на данните в рамките на 72 часа, след като обработващият лични данни е разбрал за техническата грешка. Това допринася нарушението на член 33, параграф 1 от ОРЗД да бъде оценено от австрийския надзорен орган като „тежко“.
189. В това отношение ЕКЗД припомня, че Насоките относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни съгласно Регламент 2016/679 („РД250“)²¹², които бяха одобрени от ЕКЗД, гласят, че *„ударението при всеки план за реагиране при нарушение следва да бъде поставено върху защитата на физическите лица и техните лични данни. Следователно уведомяването за нарушение следва да се разглежда като инструмент за засилване на спазването на изискванията за защита на личните данни“*²¹³.
190. Според Насоките относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни се приема, че администраторът е „разбрал“, когато е установил с разумна степен на увереност, че е настъпил инцидент, свързан със сигурността, който е повлиял на личните данни²¹⁴. Понеже администраторът използва обработващия лични данни, за да постига своите цели, по принцип, администраторът следва да се счита за „разбрал“, след като обработващият лични данни го е уведомил за нарушението²¹⁵. ОРЗД обаче задължава администратора да гарантира, че ще „разбере“ своевременно за евентуални нарушения, за да може да вземе подходящи мерки²¹⁶ и обяснява, че *„администраторът може да проведе кратко разследване, за да установи дали наистина е извършено нарушение. През този период на разследване не може да се приеме, че администраторът е „разбрал“*²¹⁷. В Насоките обаче се пояснява, че това първоначално разследване следва да започне колкото е възможно по-скоро и може да бъде последвано от по-подробна проверка²¹⁸.
191. Следователно от Насоките става ясно, че администраторът, а оттам и обработващият лични данни, трябва да действат бързо. „В повечето случаи тези предварителни действия следва да се извършат скоро след първия предупредителен сигнал (т.е. когато у администратора или обработващия лични данни възникне подозрение, че е имало инцидент, свързан със

---

²¹² Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, РД250вер.01, одобрени от ЕКЗД (наричани по-нататък „Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни“).

²¹³ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 5.

²¹⁴ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 10—11.

²¹⁵ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 13.

²¹⁶ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 11.

²¹⁷ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 11 (курсивът е добавен).

²¹⁸ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 11.

сигурността, която може да е засегнал лични данни) — по-дълго време би отнело само в изключителни случаи“²¹⁹.

192. Като има предвид горепосоченото, ЕКЗД е съгласен с позицията в оценката на ирландския надзорен орган, според която от администратора не може да се очаква да разбере в момента, в който обработващият лични данни е осъзнал, че е възникнал инцидент със сигурността. Както е предвидено в Насоките на Работната група по член 29 относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, одобрени от ЕКЗД, е необходима степен на сигурност за това, че нарушението на личните данни е настъпило, преди да може да се говори за разбиране. От разглежданите факти не е ясно, че това е било така преди 3 януари 2019 г., както е описано в проекта за решение. В такъв случай австрийският надзорен орган не е доказал, че ТИС е постигнало необходимата степен на сигурност по отношение на факта, че е настъпило нарушение на данни по-рано, отколкото е определено от ирландския надзорен орган, че ТИС е „разбрал“ за нарушението. Вследствие на това ЕКЗД счита, че не е необходимо да се коригира оценката на тежестта на нарушението предвид различно определяне на момента, в който администраторът е разбрал за нарушението.
193. Освен това, що се отнася до **тежестта на нарушението**, ЕКЗД е съгласен с ирландския надзорен орган, че спазването на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД е от основно значение за цялостното функциониране на режима за надзор и правоприлагане.
194. Що се отнася до възражението, повдигнато от австрийския надзорен орган относно умишления характер на нарушението, ЕКЗД счита, че възражението не показва в достатъчна степен, че от момента, в който администраторът е получил информация, той умишлено е пренебрегнал своето задължение за полагане на дължимата грижа.
195. Но що се отнася до характера на небрежност на нарушението, ЕКЗД счита, че дружество, за което обработването на лични данни е в основата на неговите стопански дейности, следва да разполага с достатъчно процедури за документиране на нарушенията на сигурността на личните данни, включително коригиращи действия, чрез които то ще може също да спазва задължението за уведомяване по член 33, параграф 1 от ОРЗД. Този елемент предполага допълнителен такъв, който да се вземе под внимание в анализа на тежестта на нарушението.
196. ЕКЗД припомня, че според постоянната съдебна практика на Съда на ЕС възпиращата санкция е тази, която има **реален възпиращ ефект**²²⁰. В това отношение може да се направи разграничение между общо възпиране (разубеждаване на други лица от това да извършват същото нарушение в бъдеще) и специфично възпиране (разубеждаване на адресата на глобата от това да извършва отново същото нарушение)²²¹. Освен това тежестта на санкциите трябва да е съизмерима с тежестта на нарушенията, във връзка с които те се налагат²²². Оттук следва, че глобите не трябва да са непропорционални на целта си, тоест, на спазването на правилата относно защитата на данните, и че размерът на наложената на предприятието глоба трябва да е пропорционална на

---

²¹⁹ Насоки относно уведомяването за нарушения на сигурността на личните данни, стр. 12 (курсивът е добавен).

²²⁰ Вж. Заключение на генералния адвокат Geelhoed, от 29 април 2004 г. по Решение от 12 юли 2005 г., Комисия/Франция, C-304/02, EU:C:2005:444, т. 39.

²²¹ Вж. *inter alia* Решение от 13 юни 2013 г., Versalis Spa/Комисия, C-511/11, ECLI:EU:C:2013:386, т. 94.

²²² Решение на Съда на ЕС от 25 април 2013 г., Asociația Acsept, C-81/12.

нарушението, разглеждано като цяло, при отчитане, по-специално, на тежестта на нарушението²²³.

197. Макар че в своя проект за решение ВНО прави позоваване на изискването глобата да бъде **възпираща и пропорционална**, ЕКЗД счита, че ВНО не е обосновал в достатъчна степен по какъв начин се удовлетворяват тези изисквания с наложената глоба. По-специално, ЕКЗД отбелязва, че ВНО преминава от изчисляване на максималния размер на глобата (определен на 60 милиона долара) до това да заяви предложения диапазон на глобата (определен между 150 000 долара и 300 000 долара), без допълнително обяснение за това кои конкретни елементи са накарали ВНО да определи този конкретен диапазон²²⁴. Освен общото позоваване на съответните фактори на член 83, параграф 4 от ОРЗД няма ясна мотивация за избора на предложениния процент (между 0,25% и 0,5%) от максималната приложима глоба по член 83, параграф 4 от ОРЗД.
198. По отношение на това, ЕКЗД разгърна горните две причини, поради които в своя проект за решение ВНО следва да е придал по-голяма тежест на елемента, свързан с естеството, обхвата и небрежния характер на нарушението, като следователно счита, че предложеният диапазон на глобата следва да се коригира по подходящ начин.

8.4.3 Заключение

199. В резултат на това ЕКЗД счита, че предложената в проекта за решение глоба е твърде ниска и следователно не служи по предназначение — да бъде корективна мярка, и по-специално, че не отговаря на изискванията на член 83, параграф 1 от ОРЗД да бъде ефективна, възпираща и пропорционална.
200. Следователно, ЕКЗД изисква от ирландския надзорен орган да преоцени елементите, на които се е позовал в изчислението на фиксираната глоба²²⁵, която да бъде наложено на ТИС, за да гарантира, че тя е съобразена с фактите по случая.
201. ЕКЗД отбелязва, че анализът на възраженията е ограничен до същността на възраженията, за да бъдат сметени те за относими и обосновани. Следователно, обхватът на анализа на ЕКЗД относно изчисляването на глобата е ограничен до анализ на метода на изчисляване на глобите като такъв. Той не представлява косвено или пряко потвърждение от ЕКЗД на анализа, извършен от ВНО във връзка с нарушението на член 33, параграфи 1 или 5 от ОРЗД, или относно законните правомощия съответно на Twitter Inc. и ТИС. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.

9 РЕШЕНИЕ СЪС ЗАДЪЛЖИТЕЛЕН ХАРАКТЕР

202. Във връзка с горепосоченото и в съответствие със задачата на ЕКЗД по член 70, параграф 1, буква у) да издава решения със задължителен характер съгласно член 65 от ОРЗД, Комитетът издава следното обвързващо решение в съответствие с член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД:

---

²²³ Решение на общия съд по дело Marine — Harvest EU, T-704/14, 26 октомври 2017 г.

²²⁴ Проект за решение, точки 15.19 и 15.20.

²²⁵ Това следва вече да е предвидено в проекта за решение по член 60 от ОРЗД.

203. Относно възраженията във връзка с квалификацията на администратора на данни и обработващия лични данни и компетентността на ВНО:

-)] ЕКЗД решава, че ирландският надзорен орган не е задължен да измени своя проект за решение въз основа на повдигнатите възражения, тъй като те не отговарят на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

204. Относно възраженията във връзка с нарушенията на член 33, параграфи 1 и 5 от ОРЗД, установени от ВНО:

-)] Въз връзка с възражението на френския надзорен орган относно липсата на нарушение на член 33, параграф 1 от ОРЗД, възражението на германския надзорен орган относно определянето на *началния момент* на нарушението по член 33, параграф 1 от ОРЗД и възражението на италианския надзорен орган, свързано с нарушението на член 33, параграф 5 от ОРЗД, ЕКЗД решава, че ирландският надзорен орган не е задължен да измени своя проект за решение въз основа на повдигнатите възражения, тъй като те не отговарят на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

205. Относно възраженията във връзка с възможни последващи (или алтернативни) нарушения на ОРЗД, определени от ЗНО:

-)] Въз връзка с възражението на германския надзорен орган относно възможните нарушения на член 5, параграф 1, буква е), член 2 от ОРЗД и член 32 от ОРЗД и с възражението на италианския надзорен орган относно възможното нарушение на член 5, параграф 2 от ОРЗД, ирландският надзорен орган не е задължен да измени своя проект за решение, понеже наличните фактически елементи, включени в проекта за решение и във възраженията, не са достатъчни, за да може ЕКЗД да установи наличието на нарушения по член 5, параграф 1, буква е), член 5, параграф 2, член 24 и член 32 от ОРЗД.

-)] Въз връзка с възражението на германския надзорен орган, свързани с възможното нарушение на член 33, параграф 3 от ОРЗД, възражението на френския надзорен орган, свързано с възможното нарушение на член 28 и член 32 от ОРЗД, възражението на унгарския надзорен орган, свързано с възможното нарушение на член 5, параграф 1, буква е), член 32 и член 34 от ОРЗД и възражението на италианския надзорен орган, свързано с възможното нарушение на член 28 от ОРЗД, ЕКЗД решава, че ирландският надзорен орган не е задължен да измени своя проект за решение въз основа на повдигнатите възражения, тъй като те не отговарят на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

206. Относно възражението във връзка с решението на ВНО да не отправя официално предупреждение:

-)] Въз връзка с възражението на германския надзорен орган, свързано с решението на ирландския надзорен орган да не отправя официално предупреждение, ЕКЗД решава, че ирландският надзорен орган не е задължен да измени своя проект за решение въз основа на повдигнатото възражение, тъй като то не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

207. Относно възражението във връзка с изчисляването на глобата, предложена от ВНО:

-)] Въз връзка с възражението на унгарския надзорен орган, свързано с недостатъчно възпиращия характер на глобата, ЕКЗД решава, че ирландският надзорен орган не е

задължен да измени своя проект за решение въз основа на повдигнатото възражение, тъй като то не отговаря на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД.

) Във връзка с възражението на австрийския надзорен орган, възражението на германския надзорен орган и възражението на италианския надзорен орган относно недостатъчно възпиращия характер на глобата, ЕКЗД решава, че те отговарят на изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД и че ирландският надзорен орган е задължен да извърши преоценка на **елементите, на които е направил позоваване, за да изчисли размера на фиксираната глоба**, която да бъде наложена на ТИС, и да измени проекта за решение, като увеличи равнището на глобата, за да гарантира, че тя ще изпълни своето предназначение да бъде корективна мярка, и че ще отговаря на изискванията за ефективност, възпиращ характер и пропорционалност, установени от член 83, параграф 1 от ОРЗД, и като взема под внимание критериите на член 83, параграф 2 от ОРЗД.

10 ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

208. Решението със задължителен характер е адресирано до ирландския надзорен орган и ЗНО. Ирландският надзорен орган приема своето окончателно решение въз основа на това решение със задължителен характер съгласно член 65, параграф 6 от ОРЗД.
209. Що се отнася до това, че се счита, че възраженията не отговарят на изискванията, предвидени в член 4, параграф 24 от ОРЗД, ЕКЗД не заема позиция относно приложимостта на всякакви съществени въпроси, повдигнати с тези възражения. ЕКЗД припомня, че текущото му решение не накърнява оценките, които ЕКЗД може да бъде приканен да направи по други случаи, включително със същите страни, като се има предвид съдържанието на съответния проект за решение и повдигнатите от ЗНО възражения.
210. Съгласно член 65, параграф 6 от ОРЗД ирландският надзорен орган съобщава окончателното си решение на председателя в рамките на един месец, след като получи решението със задължителен характер.
211. След като ирландският надзорен орган съобщи за него, решението със задължителен характер се оповестява съгласно член 65, параграф 5 от ОРЗД.
212. Съгласно член 70, параграф 1, буква ш) от ОРЗД окончателното решение на ирландския надзорен орган, съобщено на ЕКЗД, ще бъде включено в регистъра на решенията, които са предмет на механизма за съгласуваност.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Andrea Jelinek)